

ÉLETÜNK

XXXII. évf. 10. szám (32. Jahrg. Nr. 10)

Az európai magyar katolikusok lapja

2000. október

SPÁNYI ANTAL c. püspök (Budapest):

MÁRIA, MAGYAROK OLTALMA

Mária tiszteletére két hónapot is szentel a katolikus hagyomány. Máriát tiszteljük a legszebb hónap alkonyán, amikor minden virágzik, az élet bontakozik és minden tele van reménnyel, ígérettel. Máriához fordulunk, aki ismeri az élet titkait, az Istentől kapott csodát. Felhangzanak a templomokban hívők ajkain a megszentelt énekek, a lorettói litánia gyönyörűséges fohásza is nyomban béke tölti el szívünket.

Máriának szenteljük azt a hónapot, amikor a természet elvesztéi életrejé, a fák lehullatják lombkoronájukat, a virágok elvesztik szirmaikat és a természet mintegy meghalnia, aludni tér. Mi pedig imádkozzuk a szentolvasót, elmélkedünk a szent titkokon. Azokon, akik az Isten ajándékai számunkra, és azokon akik a mi titkaink, vagyis amit mi magunk tettünk a hozzánk jövő Isten Fiával.

Jó Máriával nézni az Isten közelségének reményteljes és örvendetes tit-

kait, elmélkedni azon a szereteten, amely olyan erős, hogy az ember árulása és bűne sem tudja azt elűzni, minden szenvedés és a kínhalál ellenére sem. Mária szemével és lelkével nézzük azt, ami hitünk titka, az Isten Fiának kijáró dicsőséget, melyben részes lett az Istenanya és melyre mi is meg vagyunk hívva.

Jó morzsolni a rózsafüzért, elgondolkodva Máriával nézni az Úr életének titkait és megpróbálni megjobbitani életünket.

Mária a katolikus ember életében fontos helyet foglal el. Ott áll Krisztus

A csíksomlyói kegyzsobor, ahová a székelyek és csángók, de messze földről mások is, sokan mennek búcsút járni.

mellett, anya a fia mellett, és szeretettel tölti szívünket. Hisz aki szereti a fiút, az szereti annak anyját is.

Népünk történetében Mária meghatározó szerepet töltött be. Mióta első szent királyaiunk fölajánlotta népét és országát a Nagyboldogasszonynak, ott látjuk alakját a történelmi lobogókon, alakját ráverették királyink a pénzükre, hozzá fohászokdakt a bajban oltalmát és közbenjárót keresve, hozzá zarándokoltak a hívők örömeikkel és bánatukkal.

Mária tisztelete ott volt akkor is, amikor reményteljes és örvendetes volt a történelmi helyzet ezredéves keresztény államiságunk ideje alatt. Mindig ott volt a hívő emberrel,

amikor kereste élete célját, feladatát a jelenben és örök célját az Isten dicsőséges országában.

A hittel élő embernek nyilvánvaló igazság, hogy Mária, akit Nagyasszonynaknak és Patrónánknak tisztelték a régiek és akit így akarunk mi is tisztelni és szeretni, hány és hány halálos veszélytől oltalmazott meg, és segítette ahhoz, hogy még vagyunk, hogy itt vagyunk, és hogy minden ijesztő jelenség ellenére bízhatunk abban, hogy jövőnk is lesz.

A kultusz, Mária tisztelete, persze nem

önmagában, nem automatikusan oldja meg az élet problémáit, nem távoztat el minden veszélyt és nem nyitja meg a mennyország kapuját. Az ima, ének és fohász keveset használ annak, aki nem akarja életét megújítani, Istennek adni, ki nem akar hitben, reményben és szeretetben élni, mint ahogy azt Mária életében látjuk. Aki kimondja az igent az Isten angyalának és aztán hűségese is marad egy nehéz fájdalmas életen át ehhez az ighoz, még akkor is amikor szívét a fájdalmak hét töre járja át.

Ő ebben a hűségben lett anyánk és ebben az Istenhez való hűségben fogadott el minket gyermekeink ott, a fájdalmak sötét óráján, a Golgota hegyén, amikor Krisztus így kiáltott fel, Istenem, Istenem, miért hagytál el engem...

Mária példája az élet minden helyzetében megmutatja annak lehetőségét, hogyan tudjuk megélni hitünket örömben, bánatban. Hiszen általa Krisztushoz juthatunk közelebb.

Nekünk, akik ünnepeink mindazt ami nem csak a mi érdemünk és nem csak a mi munkánk, helytállásunk jutalma, hanem sokkal inkább Isten ajándéka, kell, hogy Máriától tanuljunk.

Sokszor felejtünk el örülni, és az Istentől ajándékba kapott mindennapi örömeiket észre nem vesszük. Ahelyett, hogy örülnénk és boldogok lennénk, más ajándékai vagy lehetőségei után leskelődünk, és talán észre sem vesszük, hogy szeret az Isten. Így leszünk örömtelenek, a kereszténység hamis tanúi.

Az élettől elkerülhetetlenül együtt járó fájdalmak és szenvedések elviselésében is tanulnunk kellene Máriától, aki állt a kereszt alatt, mint a fájdalmak asszonya. Ha jól imádkozunk és felfogjuk Mária életének példáját, erőt nyerhetünk, és megérthetjük, hogy nem kell elveszítettnek érezni magunkat bármit is hoz az élet. Nem kell engedni a pesszimizmusnak. Lehetünk erősek a nehézségek között is, amiként ez jellemezte történelmünk nehéz óráiban nemzetünk legjobbjait, akiket az Úr mint munkatársait fogadhatta, és akiket keresztül annyi végzetes és pusztulással fenyegető nehézségből is kivezetett bennünket.

Máriával kell megélnünk a keresztény jövőt is, melyet jelenlétünkkel formálunk. A hit erőt ad, reménnyel tölt el, távlatokba helyezi az emberi életet, az örök élet távlatába. Figyelnünk kell Isten anyjának példájára, hogy megértsük a hit fontosságát, és azt mint igazi kincsünket tudjuk őrizni és tovább adni. Tanúságot tenni arról, ami az életet tartalmassá, bensőleg gazdaggá tudja tenni, ami nekünk igazi kincsünk.

A rózsafüzér titkainak elmélkedése, a szentolvasó imádkozása, új életminőségre vezethet el minket. Nem lesz ez

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

1.

Imádkozunk, hogy a szülők és ismerős családok jó példával és segítőkészen támogassák a fiatal házasokat.

A szülők legjobb példái - példasorozatai - azok, amiket nem mutatnak, hanem élnek. Amikor a kis- vagy nagyobb gyermek, esetleg a fiatal látja, hogy szülei, testvérei hogyan cselekszenek, vélekednek az élet egyes területein, hogyan oldják meg a felmerülő problémákat. Hogyan reagálnak váratlan és kellemetlen meglepetésekre, egymás gyengeségeire, hibáira, mulasztásaira; az esetleg ebből keletkezett károokra, hátrányokra. A „példamutatás” tudomásom szerint a pedagógia több ezer éves nevelési szakkifejezése, akkor sok mindent csupán felületesen voltak képesek megélni az emberek. Mert, aki a példát csak mutatja, az nem teszi. Az nem is mutatná egy-egy helyzetben, ha nem lenne oka mintaszerűt felmutatni. A példát adni kell, természetességgel s mindig újra, akkor hat és akkor őszinte a cselekedet, amit a fiatal emberek elfogadnak. A helyes példa általában önmagában áll, önmagáért beszél, ritkán kell rá utalni, vagy beszélni róla. Aki önzetlenül segít, azt meglátják a körülötte élők.

Támogatás akkor szükséges, ha a fiatal házasságban „homok kerül a szerkezetbe”, ha tapasztalat hiján bajok keletkeznek, megoldások még nem tűnnek fel a látóhatáron. Legfontosabb a megértés, akkor is, ha negatívumról (bajról) van szó. A kivezető út elfogadtatása nehéz, ha úgy akarjuk: „tedd ezt vagy azt”. Legjobb kérdésekkel segíteni, a fiatal ember – vagy házaspár – keresse meg a nekik leginkább megfelelő megoldást. Nem biztos, hogy az ő megoldásuk egyezik a mi elgondolásunkkal. Viszont miután nekik kell problémájukat, a keletkezett helyzetet megoldani, segítségünk oly megoldást keresni, ami megfelel a követelményeknek és sajátágaiknak.

Lehetséges, hogy családon-rokonokon belül nem találunk támogatásra. Bárki segíthet, aki akar. Olykor a Szentlélek is „beszál” a segítség nyújtásába. De: ima kell hozzá.

2.

A püspökökért könyörgjünk, hogy felelősségük által megerősítsék az egyes helyi egyházközösségek közötti miszionáriusi együttműködést.

Mit lehet elképzelni az „egyházközösségek közötti miszionáriusi együttműködésen?” Misszióban működő szerzetesek – papok, fráterek vagy nővérek – meghívását példának okáért diavetítés előadásra a plébániára, esetleg a szomszéd plébániákra is. Ilyen előadásoknak meleg a hangulata, hamar megérik az emberek az ott hitet hirdető gyakran embertelen harcát, elégtelen eszközökkel – évek, évtizedek során. A hallgatók-nézők megérik: miben áll az Istennek szentelt élet.

Mi nem tudjuk megélni, „hol fű a lélek?” Egy-egy ilyen előadás alkalmával is kelhet meghívás ily Istennek szentelt élet vállalására. Elősegíthetjük, ha imádkozunk meghívásokért. A püspöki felelősségadat nem valószínű, hogy önmagában elegendő a hívások létrehozására, őrzésére, fejlesztésére.

Együtttes ima biztosan.

Folytatás a 2. oldalon

Fejős Ottó

Frank Miklós

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Érvényes-e a csecsemő-keresztelés?

Egy svájci olvasónk küldte el az alábbi hosszabb idézetet egy hozzá intézett levélből:

„Én nem tartom magam egyetlen egyház tagjának sem, bár keresztisémet tekintve római katolikus vagyok. Meg kell, hogy valljam, ezt a keresztiséget nem tekintem érvényesnek, mert nem a saját szabad akaratomból történt, hanem tradícióból, kultúrkörnyezeti okokból. Krisztust pedig csak elméd és szíved teljes tudatában lehet befogadni. A keresztiség az Istennek való átadásodat szimbolizálja, azt, hogy meghaltál a világnak, és újjászületél Istennek. És cselekszed az akaratát. Ezt pedig egy tudatlan, magatehetetlen csecsemő nem teheti meg.

Teljes egészében tagadom a r.k. egyházat és intézményeit, élén a pápával. Számomra ez az egyház olyan messze van az igaz kereszténységtől, az első századi Krisztusi tanításoktól, mint Makó Jeruzsálemtől. És tömegesen félrevezetik az egyháztagokat. Tanításaik pogány filozófiákkal vannak megtűzdelve, melyeknek semmi köztük sincs az Igaz Isten imádatához. Egész egyháztörténelmük tele van erőszakkal, vérrrel, hazugságokkal, politikával, intrikákkal, gyűlölködéssel – álkeresztény magatartással. Ez egy halott politikai és gazdasági intézmény.

A másik dolog – miközben szüntelenül tanulmányozom a Bibliát, (már többször és több nyelven elolvastam teljes egészében) meghallgatom és elolvasom Jehova Tanúi tanításait. Őszintén szólva tetszik amit tapasztalok. Úgy érzem, hogy a nem tradicionális kisegyházak közül talán ők vannak a legközelebb ahhoz az igazsághoz, amit a Bibliában olvasok és találok. Személyesen is ismerek néhány tanút, és azt kell megállapítanom, hogy nem csak a szájukkal dicsérik Istent, de az életükkel meg is élik azt. Azt hiszem, kereszténynek lenni hasonló lehet, mint amit a Tanúk produkálnak.”

Miklós atya hozzászólása:

Nagy érdeklődéssel olvastam a levélíró eszmefuttatását. Gondolatai három téma körül csoportosulnak:

1. Lehet-e csecsemőt érvényesen megkeresztelni?
2. A katolikus egyház meghamisítja Krisztus tanítását, félrevezeti az embereket és alapjában véve bűnszövetkezet.
3. A Jehova Tanúi állnak legközelebb a levélíró vallási ideáljához. ☞

MÁRIA, MAGYAROK OLTALMA

Folytatás az első oldalról)

olyan, amit ne tudhatnánk, de nem elég tudni azt amit meg kell tapasztalni. Szükségünk van erre a tapasztalatra, mert jövőnk miatt tanulunk kell az ősektől, példájukat követnünk kell. Ami őket átszolgáltatta és eligazította a nehézségekben és iránymutatást adott nekik az örök jövő felé, az segíthet minket is ugyanezen célok felé.

Legyen Mária ne csak nevében, jelzőiben, hanem valóban is Nagyszonyunk, égi Anyánk, hogy igaz keresztények, jó magyarok lehessünk, azzá legyünk, aminek az Isten minket teremtésben elgondolt, és így Őt megdicsőítsük, embertársainkat pedig mint testvéreket segítsük.

Hogy legyen Istentől elgondolt, emberhez méltó jövőnk, és életünk az Istenhez érkezzék. ■

Kiséreljük meg a három pontot egyenként elemezni, bár valahol összefüggések, legalábbis a levélíró vallási keresztiségének, vívódásának területén.

Az első problémakör valódi teológiai nehézség, mely a múltban többször adott okot vitákra: felvehet-e érvényesen szentséget, ebben az esetben a legelsőt, a keresztiséget, aki ezt nem teszi (mert nem teheti) szabad döntés alapján?

1. Gyermekkeresztelés az ősegyházban

A levélírónak kétségkívül igaza van, amikor abból indul ki, hogy bármilyen szentség felvételéhez szükséges a felvevő személy szabad döntése. Ez a keresztiség esetében Jézus szavaival is alátámasztható: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözlő”. (Mk 16,16) Ezért nevezi az Egyház a keresztiséget – többek között – a hit szentségének. Ahhoz sem fér kétség, hogy az ősegyház – ugyancsak Krisztus utasítását követve – a pünkösdi eseményektől fogva hirdette az evangéliumot minden népnek és megkeresztelt minden nemzetet. (Mt 28,20; ApCsel 2,41) Természetes, hogy az első időben a keresztiség szentségét általában felnőtteknek szolgáltatták ki és ez a gyakorlat évszázadokon át megmaradt. De már a Kr.u. 2. században bizonyított tény a kisgyermek megkeresztelése is, sőt feltételezhető, hogy az apostoli igehirdetés kezdete óta, amikor egész „házak” vették fel a keresztiséget, megkeresztelték a gyermekeket is. (ApCsel 16,15.33; 18,8; 1 Kor 1,16) Tekintve az abban az időben még rendkívül szoros családi kötelékeket, a családi közösségnek egységét és összetartozását a zsidó és görög-római kultúrkörben egyaránt, elképzelhetetlen lett volna, hogy a család megkeresztelkedésekor a csecsemőket kihagyják.

Érdemes megjegyezni azt is, hogy az első évszázadokban semmiféle vita a gyermekkeresztelés érvényességéről körül nem volt, márpedig biztosan lett volna, ha az nem lett volna ősi hagyomány, bevett szokás, melynek eredetét az apostoli időkre vezették vissza. Egyébként a keleti és a nyugati egyház praxisa közt e téren semmilyen különbség nem volt. Ez a történelmi visszapiantás persze nem ad választ a kérdésre, érvényes-e a keresztiség a keresztelendő szabad elhatározása nélkül?

2. Miért keresztel az Egyház csecsemőket?

Nos, abból indulhatunk ki, hogy Jézus a Nikodémussal folytatott beszélgetésében megerősítette, hogy a keresztiség szükséges az üdvösséghez: „Aki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába”. (Ján 3,5) A keresztiség révén az ember, aki az összüllő bűne által szennyezett, bukkott természetű születik, újjászületik, mint Isten gyermeke. Ehhez szükséges a hit, amelynek alapja az Egyház és azon belül a szülők hite, akik gyermekük számára kérik a keresztiséget. Ezért kérdezi a keresztelő: „Mit kérsz Isten Egyházától?” A gyermek nevében a szülő, ill. keresztülő felel: „A hitet”.

A gyermekkeresztelés valamennyire emlékeztet a szülő gyámsági jogának gyakorlására: gyermeke nevében, helyett, lebonyolítja azokat az ügyleteket, amelyekre az még nem képes, de szükségessé számára. Azt sem kérdezik meg a csecsemőtől, hogy betegség esetén

akar-e orvosi kezelést, beleegyezik-e egy szükséges operációba. A felnőtt erről maga kell, hogy döntsön, a gyermeknél ez a szülő dolga és felelőssége. A keresztiség a gyermek lelke, üdvössége – mondhatnánk: lelki egészsége – szempontjából szükséges, ezért dönt helyette a szülő. Ezért van az is, hogy nem szabad megkeresztelni egy gyermeket a szülő akaratára ellenére, vagy nem-hívó szülő gyermekét, ha azok nem tudják biztosítani gyermekük vallásos nevelését, vagyis azt, hogy amikor eljut esze használatára, képes legyen szabad elhatározással elfogadni, átvenni a keresztiség ajándékát és bekapcsolódni a hívó közösség, az Egyház életébe. Arra is jó rámutatni, hogy a keresztiségkor megkövetelt hit, nem tökéletes és érett hit, hanem kezdet, amelynek még ki kell bontakoznia, a megkeresztelt felnőtté épügy, mint a csecsemőnél. És azt sem szabad elfelejteni, hogy a keresztiség érvényessége éppen ezért nem ennek a hitnek minőségétől függ: lényege nem az ember cselekvése, hanem Isten ingyenes kegyelme, szeretete, amellyel birtokba veszi a keresztelendőt. Ezt a levélíró is így írja és nagyon szépen megfogalmazza, csak azt nem látja, hogy a szentség lévén nem egy külön bejáratú, privát kapcsolat létesül Isten és közötté, amihez senkinek semmi köze; ez a kapcsolat az egyházi közösségen keresztül jön létre, mert minden szentségnek Jézus akaratából az Egyház a letéteményese – ezért nevezik az Egyházat „ős-szentség”-nek.

Ehhez a témához még csak annyit: minden megkereszteltnek személyes joga, hogy maga döntsön a keresztiség elfogadása vagy visszautasítása között. Emberileg mindenestre egyenesebb, következetesebb, ha valaki, aki nem akar hallani az Egyháztól, kilép, mintha névlegesen bennmarad.

3. Az Egyház hibáiról és Jehova tanúiról

Evvel eljutottunk a levélíró második pontjához, amelyet nehéz minősíteni, mert annyi benne a negatív, haragos érzelmi túlfűtöttség. Ennek következménye, hogy meg se kísérl az Egyházat tárgyilagosan vizsgálni. Efféle magatartást olyanoknál tapasztaltam, akiket valamikor óriási családás ért, főként egyházi személyek részéről és ezt nem tudták magukban feldolgozni. Azt gondolom, hogy egy nyugodt, négy szemközti beszélgetés sok mindent tisztázhatna és segíthetne ennek az egyébként értékes, kereső embernek megtalálni belső békéjét.

Ami végül a „Jehova-tanúi”-t illeti, róluk már volt szó ebben a rovatban. Sok köztük a jó szándékú, de félrevezetett ember. Annak ellenére, hogy jóformán betéve tudják a Bibliát, alapos tudományos felkészültség hiányában, lényeges dolgokat félreértenek, félremagyaráznak. Isten a 2-3 ezer év előtti emberek nyelvén szólt. Ha az igazságot keresem, ismernem kell az akkori viszonyokat, gondolkodást, történelmet. Ezt kell tanulmányoznom, ha a Biblia üzenetét érteni akarom.

A levél íróját szeretettel köszöntöm és szívből kívánom, hogy Istenkeresésében maradjon őszinte és hű önmagához. Mindenestre jól tenné, ha nemcsak a Jehova Tanúi tanítását olvasná, hanem katolikus bibliai irodalmat és szolid vallásos könyveket. Ajánlhatom a *Katolikus Egyház Katekizmusát* (Szt. István Társulat), vagy *Carlo Carretto* nemrég megjelent könyvét: „Kerestem és találtam”. És, ha egy nyílt szívű, művelt, jó pappal el akarna beszélgetni, ismerék néhány címet. ■

Millenniumi Szent István ünnep Belgiumban

Belgium magyarsága augusztus 27-én Liege közelében lévő városban, Waremmében tartotta Szent István ünnepségét

Dobai atya mindent megtett, hogy ünnepünk szép, felemelő és méltó legyen az ezeréves évfordulóhoz.

Magyarjaink megértették, hogy milyen nagy ünnep az idei Szent István nap, mert a *Notre Dame de Tumulus* temploma megtelt ünneplő magyarokkal. Jelen volt hazánk új nagykövete: *Dr. Trócsányi László* családjával és új konzulunk *Nemes Szabolcs* családjával és a követség több dolgozója. Az oltárt körülfojták szép magyar zászlóink, ahol őt magyar lelkész szolgált.

Mgsr. Molnár Ottó, párizsi főlelkész szentbeszédét figyelmesen hallgatták a hívek. Beszédében rámutatott arra, hogy Szt. István napja az egész világ magyarságának ünnepe. A rendszerváltást Géza fejedelem elkezdte, de Szent István egy pogány visszatéréstől mentette meg az országot. Neki köszönhetjük, hogy ma is tudunk előre menni és nem elszigeteltségbe menekülni. Ha Szent István ma itt lenne, megkérdeznék tőlnk: látogatjuk-e ünnepeinket templomainkat? Milyen a családok élete, vannak-e papi hivatások? Megbüntetik-e a törvénszegőket? Él-e még a régi Mária tisztelet? Mert csak első szent királyunk intelmeinek megtartásával remélhetünk egy boldogabb jövőt.

Szentmise után a *Saint Louis Kollégium* termeiben olcsón finom ebéd várt bennünket (sült csirke, sült burgonya stb.) Örültünk az iskolaigazgató kedves köszöntésének is. Kívánta, hogy érezzük magunkat otthon a Kollégiumban. Ebéd közben ismerkedéssel, beszélgetéssel gyorsan telt az idő.

Ebéd után kezdődött az ünnepi műsor. Egy erdélyi diáklány gyönyörű hangon erdélyi népdalokat adott elő. Szébbnél szebb szavakkal és zeneszámokkal szerepeltek fiataljaink. Majd a közönség nagy örömeire fellépett a kiskunfélegyházi fiatalok táncgyűjtése, a „*Padkaporos*” együttes, amely hazánk különféle vidékeinek táncait mutatta be nagy sikerrel.

Itt mutatkozott be a magyarságnak új nagykövetség. Ismertette életét, munkáját, jövő terveit. Kedves beszédével, közvetlenségével mindenki tetszését megnyerte.

Ünnepségünk a magyar és székely himnusz énekletével ért véget.

A tartalmas műsor után tartott tombolán a főnyeremény egy Brüsszel-Budapest-Brüsszel repülőjegy volt.

Utána még sokáig együtt maradt a közönség jó része, ismerkedések, viszontlátások történtek egy-egy pohár jó magyar bor mellett.

Rábaközi Mária (Belgium)

Mikor a nap süt...

*Mikor a nap süt az égen,
Kigyó jár a zöld levélen.
És irigyen sziszeg alatt;
Búg fölött a vadgalamb.*

*Mikor nyári nap süt rátok:
Szedjétek meg a virágot,
S élvezzétek - nem gondolva
Se tövisre, se kigyóra...*

*Elmegy a nap, melegével,
Megjön a hűs őszi éjjel;
Kigyó nem lesz a virágon,
De galamb se szól az ágon...*

Vajda János (1827-1897)

Madridi levél

Történnék még csodák

Mindig szerettem a legendákat, melyekben a hit, a rendkívüli, a természetfölötti iránti csodálat és sokszor a naiv képzelet találkozik. Nem bájos dolog, hogy születésekor egy jövőző szent Ave Maria purissima-val köszönti a világot, vagy hogy a szent asszony kezében rózsza lesz a kenyérből, hogy így leplezze az ártatlan hazugságot? Mások kevésbé valószínűtlen eseményeket mondanak el, melyek ugyancsak átlépik a természet törvényeinek a határait s a végén talán csodának is minősülnek. Ezek közé tartozik majd a gyógyulás, melyről a közelmúltban hallottam?

Ocaña 7000 lelket számláló község Toledo tartományban, 62 kilométerre Madridtól. Családi okokból gyakran megfordulok ott s a nyáron két hetet töltöttem. Egy plébániatemploma, egy leányegyháza és négy kolostortemploma van, köztük a domonkos szerzeteské, mely több mint 400 éves múltira tekint vissza, homlokzatán tengerentúli missziókról beszél. (Rendtartományukhoz tartoznak a Fülöp-szigetek és az egykori Indokína.) A nagy épületben néhány éve vendégház is működik lelkigyakorlatok, missziós találkozók és más összejövetelek színteréül, és sokan látogatják a rendház kis, régészeti múzeumát és nagy betlehemét is.

Az év elején serdülő fiúk gyűltek össze egy szomszéd tartományból. Egyiküket szülei nem akarták elengedni, aztán mégis beleegyeztek: rákos daganat volt a gyerek nyakán. Amikor megint hazatért, már nem volt. A fiú elmondta, hogy éjjel bejött a szobájába egy barát és baja után érdeklődött, megérintette a nyakát s azt mondta: Ez semmi! Az elképedt, boldog és hálás szülők siettek a kolostorba, hogy még megtudjanak valamit. Az ott élő barátok kerekén kijelentették, hogy egyikük sem járt a fiú szobájában, senki sem ismerte fel köztük az éjszakai látogatót. Akkor elkezdtek a már elhunyt szerzetesek fényképei között kutatni, míg a gyerek fel nem kiáltott: Ez volt!

A barátok rendkívül óvatosnak, tartózkodónak mutatkoznak és nem szívesen beszélnek a dologról, s akit közülük jobban ismerek, most nyáron távol volt. Így közeli forrásból adataim nincsenek. Egyesek tudni vélik, hogy a szobán forgó domonkos fiatal pap volt s évekkal ezelőtt autószerencsétlenség áldozata lett; mások hozzátették, hogy a fiú szobájában valamikor annak a cellája volt.

Feltételezhető, hogy előbb-utóbb az illetékesek nyilatkozni fognak. Én minden esetre elmondtam, mert szeretem a legendákat s mert tetszik a gondolat, hogy „történnék még csodák”.

Rónai Zoltán

Politikai olvadás Kóreában

Az Észak- és Dél-Korea közötti politikai olvadás a jelek szerint kihat a hitéletre is. Kim Jong-il északkoreai diktátor ugyanis Fenján-i látogatásra hívta Szöul érsekét, aki egyben az északkoreai főváros apostoli kormányzója is. A kommunista uralom azonban nem engedi a katolikus vallás szabad gyakorlatát sem, Fenján püspökének, Francis Hongnak csakúgy mint az összes papnak nyoma veszett. Feltételezik, hogy valamenynyüket meggyilkolták.

A nemrég megindult enyhülésről egyházi körök nem csak a katolikusokra nehezendő politikai nyomás csökkenését remélik, hanem azt is, hogy a Szentatyja a közeljövőben Északkóreába is ellátogathat.

V. A.

P. Mehrle Tamás (Sváic):

A HIT ÉS ÉSZ KAPCSOLATÁRÓL

II. János-Pál enciklikája

Ismerd meg magadat

II. János Pál pápa ezt a körlevelet 1998 szeptember 14-én, pápaságának 20. évében adta ki. Véleményem szerint e körlevél századunk egyik legjelentősebb enciklikája, mert a katolikus teológia újabbszori fejleményének átfogó, kritikus ítéletét tartalmazza. Sokat gondolkodtam, hogy e cikksorozattal az „Életünk” olvasói elé lépjek-e? A pápa körlevélét elsősorban a püspökökhöz, teológusokhoz, filozófusokhoz intézi, tehát olvasói részről bizonyos alapvető filozófiai ismeret feltételez. Másrészt kifejezetten mondja, hogy nemcsak ezekhez, hanem mindenkihez, aki az igazságot keresi, szeretne szólni, hisz gyökerében minden ember értelmi természeténél fogva filozófusnak mondható. Magam részéről igyekeztem a körlevél lényegét röviden és érthetően összefoglalni, hogy olvasóink, akik különben is eléggé tájékozottak a hit dolgában, lelki haszonnal tudják olvasni.

A pápa körlevele elején püspöktársaihoz intézett köszöntésében az enciklika bevezetésének a címére utal, mely valamikor a delphoi templom homlokzatára volt vésvé: „Ismerd meg magadat!” Az ember ugyanis értelme révén különbözik a többi földi teremtménytől és értelmével nemcsak másokat, hanem önmagát is ismerő lényként meg tudja ismerni. A pápa az igazságról akarván szólni, a hitről és az értelemről kénytelen tárgyalni, mert ezek mintegy a szárnyak, melyek segítségével az igazság ismeretéhez fel tudunk emelkedni. Ezzel kapcsolatban a pápa tisztázza az igazságnak a hittel és az értelemmel való viszonyát, röviden kitér a filozófia jelentőségére, megokolja, miért tartja az egyház fontosnak a filozófiát, rámutat arra, hogy ez a mai tudományok egyszerű beállítottsága folytán milyen káros következményekkel járhat és végül megmondja: mi indította az enciklika megírására.

Érthető az igazságnak az értelemmel való kapcsolata, hisz csak értelemmel lehet felfogni az igazságot. Mivel azonban a teológiában nem akármilyen igazságról van szó, hanem elsősorban az Isten által kinyilatkoztatott igazságról, melyet értelmünkkel bebizonyítani nem tudunk, hanem csak hittel elfogadhatunk, magáról a hitről és az értelemmel való kapcsolatáról kell elgondolkodnunk.

A filozófia nem egyéb mint a természetesen megismert igazságoknak tudományos rendszerbe való foglalása. Filozófiának mondható maga a tudományos rendszer, de az emberi gondolkodás, mely a dolgok miértjért kutatja, és igaz megoldást keres, gyökeres értelemben szintén filozófiának nevezhető. Az egyes filozófiai rendszerek, bármennyire is különböznek egymástól, mindig azonos megfigyeléseket is mutatnak fel – pl. az ellenmondás elvének vagy az okság elvének valamilyen elfogadása révén – s így mintegy rejtett filozófiai alkotnak, mely az emberiség szellemi örökségének mondható.

Az egyház hite alapján szoros kapcsolatban van a kinyilatkoztatott igazsággal. Jézus önmagát igazságnak mondogatta és egyben útnak, amelyen járva a teljes boldogító igazság birtokába juthatunk. Hitünk arra is tanít, hogy Isten alkotója a

természetnek, tehát a természetes igazságoknak is a forrása. Ezért eleve a helyesen felfogott kétfajta igazság között ellenmondás nem lehet.

Az egyház értékeli a filozófiát, egyrészt mert hite szerint Istentől megbízatást kapott, hogy az embert az örök életre elvezesse. Ezért a minden emberre vonatkozó igazság értékes az egyház számára, másrészt a filozófiai lét-igazságok analógiás alkalmazása hasznos számára a teológiában a hitigazságok értelmének a feltárásában. Mint mondtuk, sokfajta filozófiai szisztéma van, s ezek a szisztémák többé kevésbé igazak vagy tévesek. A pápa szerint a tévedés forrása sokszor a filozófusnak un.

A Szent István-napi jubileumi ünnepségek díszvendégeként hazánkba látogatott I. Bartolomeiosz konstantinápolyi pátriárka, aki ezen a napon jelentette be, hogy az ortodox egyház is szentjeként tiszteli államalapító királyunkat. Felvételi alkalmán a Szent István-ikon látható, amely I. Bartolomeiosz ajándéka a magyar népnek. A konstantinápolyi pátriárka augusztus 20-án délelőtti ünnepi liturgiát celebrált a gellérthegyi Szent István-templomban.

filozófiai gőgjében keresendő, mely eleve minden elgondolástól, mely nem az övé, elzárkózik. A tévedés forrása az is lehet, hogy a filozófus saját ismereti perspektíváját túl szűkre szabja. Ebbe a hibába esnek mindazok, akiket nem is az objektív igazság érdekel, hanem csak az ember szubjektív megismerési technikája. Ez volt alapvető hibája a Kant-féle filozófiának, melynek a hatására alakult ki az idealizmus, a nominalizmus és több fenomenológiai irányú rendszer.

Természetesen a teológiai szisztéma, mely a hitigazságokat igyekszik tudományos rendszerbe foglalni, aszerint, hogy milyen filozófiát használ, igaz vagy téves lehet, pl. a felszabadítási teológia, amennyiben marxista elveket használ, maga is téves. Érthető, hogy az egyház nem lehet közömbös a téves filozófiák és teológiák irányában, nemcsak megítélheti őket, hanem ez kötelessége is, hogy az igaz hit érdekében tévesnek bélyegezze őket.

Ezek után megértjük, hogy a pápa miért írta a jelen enciklikáját. Egyrészt, mert elődei példáját követi, akik mindig az igaz hit érdekében síkra szálltak,

másrészt mindezek a kérdések jelenleg rendkívül aktuálisak, mert sok teológus felelőtlenül téves filozófiát használ a hitigazságok magyarázatánál s így az egyház dogmáit elferdíti vagy kifejezetten tagadja, vagy pedig efemer nézeteket, nem tördölve az igazsággal, olcsó siker érdekében magáévá tesz.

(Folytatás a köv. számban)

A Szent István-nap ünnepe Zürichben

„Boldog az a nép, mely ünnepelni tud”

Az ezer éves államalapítás és kereszténység fennállásának 2000. ünnepét a zürichi Szt. István Magyar Misszió keretében gondos előkészület és szolgáltatás előzte meg.

Izgatottan vártuk a „kivitelezés” napját, Szt. István ünnepét, melyet ez évben augusztus 27-én ünnepeltünk. Idejében küldött meghívókra és kérésünkre dr. Ladocsi Gáspár, magyar tábori püspök úr igent mondott, s éreztük, hogy az Igehirdetés jó kezekbe került. Örömmel fogadtuk, hogy számunkra igen fontos ember, missziók közvetlen felettese, dr. Peter Henrici püspök és generálvikár szintén elfogadta meghívásunkat. Talán megmozdultak benne a magyar rokoni szálak. Mindig nagy lelkesedéssel és kegyelettel beszél nagybátyjáról, Boldog Apor Vilmos püspökről.

Hogy az öröm és a kép teljes legyen, gondviselészerűen, néhány nappal jeles ünnepünk előtt Dr. Cserháti Ferenc, a müncheni Magyar Katolikus Misszió vezetője látogatott meg bennünket, bekapcsolódott az ünnepségbe s egy kicsit körülnézett portánkon.

Szép számban összegyűlt híveinket testvérré ölelte a meghitt, ünnepi hangulat, az áhítat és lelkesedés. A szentbeszédből erőt, kitartást, bátorítást merítettek.

A szentmisét közös ebéd és rövid kutúrműsor követte. Ennek keretében dr. Peter Henrici püspök mondott beszédet, melyben kihangsúlyozta, hogy a magyar nép mindig harcias és kitartó volt. Magyaros lelkesedéssel, kitartással, következetességgel – mondotta – harcoljunk minden körülmények között magyar missziók megmaradásáért.

Vizauer Ferenc, Zürich

Séta a városon kívül, vidéken

Egy-két lépés, elfogy az aszfalt,
és a mező terít a földre gazdag aszfalt.

Itt csönd van. Egy diófa bólogat,
s halkán regél az avar és sárguló lomb...

A rózsza váltja koszorúját, -
de egy maradt az élet és a szomorúság.

Sok nyár és sok lány nevetett rám.
Lassan kihull kezemből égő cigarettám...

A szívem semmire se vágyik,
és ríkatom az ősi bánat furulyáit.

Kosztolányi Dezső (1885-1936)

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítés a beküldött írásokon, leveleken.

GYERMEKEKNEK

„Mi leszel, ha nagy leszel?” – bizonyára kérdezték már Tőled a felnőttek. S ilyenkor eszedbe jutottak a neves focisták, filmszínészek vagy slágerénekesek, akiket ma mindenki ismer, csodál. Milyen jó lenne, ha egyszer téged is emlegetnének a tévében, vagy rólad is írnának az újságokban?... – sóvárogta már válószerű gondolataidban. De ez csak keveseknek adatik meg. A legtöbb ember egyszerű körülmények között éli életét, minden rendkívüliséggel nélkül. De mégis nagyot tud alkotni Isten mércéje szerint.

Október hónap kedves szentje, assisi szent Ferenc életpéldája is ezt bizonyítja. Ismerkedjünk meg vele röviden: több mint nyolcszáz éve született az olaszországi Assisi városban. Édesapja gazdag posztókereskedő és fiából is jó üzletembert akart nevelni. Ferencnek azonban semmi kedve sincs ehhez. Katona szeretne lenni, győztes csaták hőse, fényes jövőről álmodozik. Szeret mulatni és barátjaival éjszakába nyúló lakomákat rendez. Pompás hangja van és első a tréfacsínálásban. De a vidám és gondtalan élet nem tart sokáig. Egy herceg seregével szegődve fogságba keveredik, majd súlyosan megbetegszik. Álmában megjelenik neki Jézus és így szól hozzá: „Vajon kitől remélhetsz több jót? Az úrtól-e vagy a szolgától? A szegénytől vagy a gazdától? Miért akarod elhagyni uradat a szolgák kedvéért? Térj vissza szülővárosodba, ott majd megmondom,

mit kell tenned!”

Megrendíti nagyon ez álom élménye és engedelmeskedik. Búcsút mond a katonaelvnek és visszatér Assisibe. Sokat imádkozik és keresi Isten akaratát. Egyik nap útközben egy bélpoklossal találkozik. Eddig az ilyen szerencsétleneket undorodva kerülte el. Most viszont egészen közel ment hozzá, pénzt adott neki és megölelte. Rájön arra az igazságra, hogy nagyobb öröm adni, mint kapni. Szétoszja mindenét amije van a szegények között és egy kis kápolna magányába visszahúzódva szegényen, de mély lelki örömben éli életét. Sokan csatlakoznak hozzá, hogy vele együtt egészen Istennek szenteljék életüket.

Ha megfordult az emberek között, mindenki szívesen hallgatta őt s még az állatok is odafigyeltek szavaira. Magával ragadóan dicsérte Istent minden teremtményében. Tőle származik a Naphimnusz éneke, amit válószerű már Te is énekeltél az iskolában. Isten sok csodával tüntette ki. Élete végén Jézus szent sebével is megajándékozta őt, amit boldogan viselt. 1226 október 3-án fejezte be rövid földi életét. Ha teste vissza is tért a földbe, lelke és életpéldája ma is sok ezer embert biztat az igazi lelki nagyságra való törekvésben. Őt követik ma a ferences rend tagjai és még sokan, akik hajlandók a leghagyatottabbak szolgálatában Istenért valami nagyon szépet vállalni.

József atya

FIATALOKNAK

Az évközi 28. vasárnapon olvassuk Szent Márk Evangéliumából: „Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” (Mk 10,17-30)

Egy ember futva közeledik Jézus felé. Nem törődve az emberek csodálkozó tekintetével, térdre borulva kérdezi: Jó Mester! Mit tegyek...

Olvasva ezeket a sorokat, felvetődik bennem a kérdés: Vajon mi indította ezt az embert erre a „látványos”, szinte már színpadias lépésre? Személyéről – ki ő, honnan jött, fiatal vagy öreg – az Írás nem árul el semmit. Fellépése, kérdése határozott, bátor. A Jézussal folytatott párbeszédéből kiderül, hogy a parancsok, törvények megtartása a kérdező számára nem ismeretlenek. Sőt, egész addigi élete példás, Isten akaratához igazodó élet. Jézus hallgatva szavait, megkedveli őt... s mégis, Jézus is érzi, tudja ennek a helyzetnek a furcsaságát. Valami még hiányzik. Valamit elhallgat előtte ez az ember...

Nem vagyok megrögzött kételkedő, de én is megkérdem: ha minden olyan tökéletes, egyértelmű, törvényhez híú az ő életében, mit akar még tudni? Kíváncsi arra, hogy Jézus is elégségesnek tartja azt az üdvösségre, amire ő is „rábólintott”: Ne ölj, Ne törj házasságot, Ne lopl...? Ha tévedek, bocsásson meg nekem ez a derék, gazdag ember, de szerintem két megoldás lehetséges.

Először is talán az járt az eszében, az amit és ahogyan tesz, az jó. Megtartva az törvényeket – egy kivételével – üdvözülhet. Jézus belélti lelkébe, s éppen arra a hiányszó, elhallgatott törvényre, a kivételre utal válaszában. Ez az ember gazdag volt – vajon szándékosan? – de megfélemedett arról a törvényről, ami egyidős a bib-

liai vallásossággal. Arról, ami az ő számára is kötelező volt: –Boldog, aki gondol a szűkölködőre és a szegényre, az Úr megmenti majd a csapás napján.– (41. Zsolár) Jézus tanácsa, hogy ossza szét vagyonát a szegények között, végtelenül elszomorítja. Ezt már nem akarta, ez már túl sok volt számára...

Nem tudok szabadulni a második lehetséges megoldás gondolatától sem. Ennek az embernek volt még egy rejtett szándéka is, úgy mond, egy „hátsó gondolata”, s így térdelt látványosan Jézus elé, az út porába: ő megerősítést, helyeslést várt Jézustól, mégpedig a nagy nyilvánosság előtt! Hadd hallja, lássa minden ott tolongó: Ő egy igazán rendes ember! Már kora ifjúságától megtartotta a parancsolatokat, s nem kezdő a vallásosságban, mint talán azok, akik csak néhány hete vagy hónapja szegődtek Jézus nyomába s tértek a helyes útra... Szerinte, őt dicséret illeti meg, mert nagyon jól kijött Istennel az „új tanítás” nélkül is. Lássuk, gondolja, ez az újabban híressé lett próféta mit tud még hozzátenni...

Jézus válasza, tanácsa feltárja titkát. Reméljük, hogy amikor lógó orral, családottan elballagott, nem a dicséret és a közönségsiker elmaradása, hanem a gazdagsághoz való görcsös ragaszkodás nehéz terhe miatt szomorkodott.

Tanulásul elmondhatjuk: annak ellenére, hogy néha-néha mi is a törvényeket és parancsolatokat „megváltoztatva” (ami nem tetszik: kihagyom) próbálkozunk sikert elérni, Isten mégis mindig megadja nekünk a visszatérést, az örömet és üdvözítőt mellette maradás lehetőségét.

Pál atya

KÁRPÁTALJAI MAGYAR GYEREKEKÉRT

A határon túli magyarok problémái a rendszerváltás óta újra az érdeklődés központjába kerültek. A kormány külön hivatalt létesített, hogy elősegítse törekvéseiket magyarságuk, nyelvi és kulturális örökségük megőrzésére. De magánszervek és kezdeményezések is szép számmal jöttek létre anyagi, erkölcsi és kulturális támogatásukra.

Kárpátaljára az elmúlt években, a szörnyűséges árvíz kapcsán, mely főként magyarok lakta vidékeket sújtott, figyelt fel újra az ország közvéleménye. Volt azonban, aki már jóval korábban megkondította a vészharangot. Ezek közé tartozik egy budapesti tanárember, Átányi László, aki 8 esztendővel ezelőtt egymaga látott neki kárpátaljai magyar gyerekek magyarországi nyaraltatása megszervezéséhez. Bámulatos szívóssággal, elkötelezettséggel sikerült időközben 6500 erdélyi, de főleg kárpátaljai gyerek számára hazánkban két-két hetes nyaralást biztosítani.

Átányi László /nem tévesztendő össze Adányi Lászlóval, a Magyar Karitász főtitkárával, akinek neve szintén Kárpátaljával, az árvízkárosultak megsegítésére indított karitász-akcióval kapcsolatban lett ismertté/ továbbra is folytatja tevékenységét, immár egyházi támogatással, amennyiben a kelenföldi Szent Adalbert plébánián létesített „Szent Adalbert Misszió Alapítvány”-ra támaszkodhat az adományok összegyűjtésére.

Szeme előtt további kezdeményezések lebegnek, amelyeket az ÉLETÜNK szerkesztőségének küldött három írásában fejt ki.

1. A kárpátaljai gyerekek csoportos üdültetése mellett szeretné, ha magyar családok adoptálnának kárpátaljai /és erdélyi/ magyar árvagyerekeket.

2. Fontosnak tartja különösen tehetséges kárpátaljai gyerekek rendszeres támogatását, a velük való személyes kapcsolattartást. Ebben számít nyugati magyarok segítségére.

3. Reméli, hogy sikerül a katasztrofális állapotban leledző kárpátaljai magyar iskolák számára építési, tatarozási, felszerelési segélyeket szerezni. Az ukrán hatóságok csak az ukrán iskolákat támogatják.

Átányi László mindezt nem végezheti egyedül. Ezért önkéntes munkatársakat is keres. A munka jövője szempontjából mindenesetre hasznos lehet, ha kezdeményezéseit összehangolja más, a kárpátaljai magyarság érdekében dolgozó szervezetekkel.

Példája azt mutatja, hogy mi magyarok képesek vagyunk egyénenként is nagyot alkotni; hát még ha összefognánk...

Átányi László címe:

H-1119 Budapest, Etele út 23;

Telefon: 00361/203-3201.

LEVÉL ERDÉLYBŐL

...Sokat gondolkozom a közös Európában, ha megvalósulhat a határok átjárhatósága, ha ott dolgozhat, ha ott telepedhet meg mindenki, ahol akar, ahol az érdekeinek leginkább megfelel, vajon az erdélyi magyar, s főleg a székelyek elindulnak-e, majd itt, hadgyák-e a szülőföldjüket; lesz-e akkor is ilyen visszahúzó, megtartó ereje a szülőföldnek, a zord havasoknak, a zúgó fenyveseknek, az agyagos de édes anyaföldnek, mint most vagy a múltban? Mert van ebben a tájban valami csodálatos vonzerő, valami, ami erősebb a gazdag városoknál, a pénzesebb, könnyebb életnél; van valami ami könnyebbé teszi a nehéz munkát, elviselhetőbbé a szegénységet, ami többet jelent a pénznél, fényűző életnél, ez az érzés velünk születik, bennünk él, ezt nem lehet kiírtai semmilyen politikával az életükből, érzéseinkből.

Én öt évig éltem kényszerlakhelyen, ahol úgy szenvedtem a honvágytól, hogy sehol nem lettem helyemet. (14-19 éves koromig.) Nem tudtam igazi barátokra lelteni, csak a régi zsindeyes kis házat, rózsákkal teli kertet, az erdő tövében meghúzódó kis falut sirattam állandóan. Öt év után elindultam haza a szülőföldre, ahová édesapámnak nem volt szabad vissza térnie, elindultam a bizonytalan jövő felé, ahol nem tudtam mi vár rám.

Soha nem felejttem el azt a hajnalt, amikor foghagyma szagú vonatfülkében, a horkoló egymással nem törődő idegenek közt ébren töprenkedtem azon, milyen lesz majd a megérkezés, a fogadtatás a szülőfaluban.

Hajnaltban, amikor Csíksíkban két, fehér posztóharisnyás, átalvetős, öreg, székely bácsi, erős hangon beköszönt az áporodott szagú fülkébe: „Adjon Isten jó reggelt?” – és velük együtt beáramlott a csiki fenyvesek friss, hajnali, tiszta levegője, úgy kaptam fel a fejemet, mint

aki akkor ébredt újra. A lelkemben valami csodálatos jó szép érzés támadt és elártam magam. Szerettem volna megölelni, megcsókolni őket, olyan szeretettel, olyan boldogság áradt szét bennem. Oda fészkelődtem melléjük, boldogan újságoltam el, hogy én is székely vagyok, öt évig éltam távol, de most már soha el nem megyek, akármilyen nehéz legyen itt a sorsom.

Ahogy hallgattam őket, ahogy a pirkaadó hajnalon az ablakon át bámultam a fenyves hegyoldalakat, tudtam, hogy ez így is lesz, mert itt finomabb a fekete kenyér, jó a pityóka is, az agyagos föld is, az ózondús levegő is, itt testvér az ember, itt az én nyelvemen beszélnek, az én érzéseimet érzik, itt a kenyérről a szívet is odakínálja a vendéglátó gazda, a teste melegtét is odaadja a fázónak és szeretettel fogja meg a feléje nyúló kezét.

Lehet közös Európa, kinyílhat a nagyvilág kapuja, de ezt, az otthon édes melegtét, magához ölelő szeretetét nem nyújthat felénk semmilyen új haza, semmilyen gazdag ország, mert házat ugyan lehet építeni (vagy vásárolni) de a házat csak ott találhatunk, ahol születettünk, ahol gyermekéveinket töltöttük

Finta Etelka

Futásfalva-Erdély, 2000 július.

A Benelux értesítőből

Ne légy szeles

Ne légy szeles.
Bár munkádon más keres -
dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
úgy érdemes.

József Attila (1905-1937)

Cserháti Ferenc (München):

A nemzeti identitás őrzésének módozatai és kilátásai a nyugat-európai magyar pasztorációban a harmadik évezred küszöbén

II.

Napjainkban a nyugat-európai magyar egyházi szolgálat gyenge kilátásokkal rendelkezik. Mondhatnám hadilábon áll, agonizál, végét járja, léteért küzd. Ennek több oka van.

- Papjaink kiöregednek. Honfitársaink is felőrlik őket. Így egyre nehezebben és kevesebben vállalkoznak az emberfeletti munkát Nyugaton.

- Híveink is integrálódnak, asszimilálódnak a helyi társadalomban. Fiatalkoruk inkább új hazájuk, mint őseink nyelvén gondolkodnak és beszélnek.

- A külföldön tartózkodó idegen nyelvű hívek lelkipásztori ellátásáról 1969-től a „Pastoralis migratorum cura” pápai enciklika megjelenése óta elsősorban a helyi püspököknek kell gondoskodni (383. kán).

- A nyugati püspököknek nem érdeke a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálat biztosítása, mégha elvileg elismerik is annak szükségét, illetve jogosultságát.

- Nyugat-Európában a helyi püspökök egyre inkább elvárják, hogy az idegen nyelvű lelkipásztorok a helyi pasztorációban is segítsenek, azaz csak akkor alkalmaznak magyar lelkipásztort, ha ez magyar lelkipásztori szolgálata mellett még a helyi egyházban is szolgál, ami megköveteli a befogadó ország nyelvének alapos ismeretét és a környezetéből kiszakított magyar lelkészről nem mindennapi alkalmazkodási készséget igényel. A magyar pap így elnyeri ugyan a joghatóságot, működési engedélyhez jut, talán még némi fizetéshez is, ami lehet, hogy személyi kiadásait fedezi, de még távolról sem elég magyar lelkipásztori szolgálata költségeinek fedezésére (utazási költségek, körlevelek, adminisztráció, telefon-, templom-, lakás- és terembérek stb.).

- Jelenleg sem az évente, teljesen önkéntes és baráti alapon ülésező, egyéni anyagi és egyéb áldozatokkal is járó nyugat-európai magyar lelkipásztori „tanácskozás” (konferencia) és ennek irányítója, sem a hazai állami és egyházi vezetés nem rendelkezik olyan hatékony stratégiával, amely feltartóztatná honfitársaink asszimilálódását a nyugati országok társadalmában vagy elősegítené megmaradásukat nemzetünk számára. A legtöbben nem tudunk mit kezdeni a nyugati magyarokkal. Nincs velük kapcsolatos nemzeti stratégiánk.

Néhány megfontolandó és kidolgozásra váró ötlet: A nyugati magyarokkal kapcsolatos nemzeti stratégia kidolgozásához, úgy érzem, hogy elsősorban szoros hazai, egyházi és állami összefogásra van szükség.

- A nyugati magyarok beolvadnak az őket befogadó társadalmukban és elvesznek a magyar nemzet számára, ha külföldön maradnak. Egy részük viszont megmenthető még a magyar nemzet számára, ha a magyar állam hazacsalogtatja és gondoskodik valamiféle kedvezményes hazatelepítésükről.

- Ma számomra minden más nyugati

magyarok nemzeti identitásának megőrzésére irányuló szolgálat inkább csak „kozmetikának” tűnik, legfeljebb „tisztességes temetésnek”, amely minden becsületes helytállásunk ellenére, végül mégis csak bekövetkezik. Erről a becsületes helytállásról, a tisztességes hazafias asszisztenciáról viszont mindaddig gondoskodni kell, amíg igény van rá. Gondoskodni kell a nyugati magyarok lelkipásztori ellátásáról, mert ez keresztény hitük és nemzeti identitásuk megőrzésének is feltétele.

A közelmúltban Miklósházy Attila püspökkel egyeztetve sikerült összeállítanom a fontos külföldi magyar egyházközi és missziók névsorát, amelyek életrevalóságával és életképességével – jelenlegi ismereteink és véleményünk alapján – még a harmadik évezred elején, illetve annak első évtizedeiben is számolnunk kell. Ezek száma összesen 49: Európában 18, a nagyvilág többi részében 31.

Egyik nemzeti helytállási kísérlet ezen külföldi magyar központokban az lehet, hogy az egyes magyar püspökségek hamarosan védnökséget vállalnak egy-egy nyugati magyar lelkipásztori kerület, magyar egyházi közösség vagy misszió felett és esetleg valamiféle magyar állami segítséggel, úgy gondoskodnak annak magyar lelkipásztori ellátásáról, mintha az sajátjuk lenne, közvetlenül tárgyalnak az adott nyugati egyházmege főpásztorával, aki a külföldi szolgálatra szabaddá tett magyar lelkipásztort aztán bizonyos és meghatározott időre (ideális lenne 5-10 év) alkalmazza és ellátásáról gondoskodik, amint ezt az egyházi jog előírja. Ez a kapcsolat a magyar egyházmege és egyházpolitikái, mind szociális és karitatív szempontból! A probléma megoldásához a magyar egyházi és állami szervek jóakarata és szoros együttműködésére van szükség. Egyedül egyik sem bírkozik meg vele. Az erdélyi magyar püspökök ezen a téren már eddig is nagy megértést tanúsítottak, nem is beszélve a kis Szatmári egyházmegeiről, ahonnan jelenleg is nyolc pap végez lélek- és nemzetmentő szolgálatot kizárólagosan nyugati magyar honfitársai körében!

Valamiféle hazai lelkipásztori közösség kialakítására is gondolhatunk, amelynek arra alkalmas, képes és önkéntes tagjai, miután megfelelő kiképzésben részesültek, hivatásszerűen idengenben kallódó honfitársaik lelkipásztori szolgálatára szentelik életüket, akárcsak a „scalabrini” szerzetesek az olaszok körében. Vagy talán valamelyik szerzetes rend akarja felvállalni ezt a missziós feladatot? Arra alkalmas papok jól átgondolt rotációjára is gondolhatunk.

A külföldi és idegen nyelvű pasztoráció koordinálására és az arra képes lelkipásztorok kiválasztására a legtöbb nyugati országban a püspöki konferencia keretében megfelelő bizottság és központi iroda létesült. Jelenleg Miklósházy Attila, a külföldön élő r. k. magyarok püspöke igyekszik ellátni ezt a világot átfogó feladatot Kanadából. Gondolhatunk azon magyar papok lelkipásztori szolgálatának igénybe vételére, akik Nyugaton posztgraduális vagy nyelvi tanulmányokat folytatnak és szolgál-

taikat néhány esztendőre önkéntesen felkínálják. Ez a néhány esztendő alig lehet kevesebb öt évnél. A külföldi helyzet és lelkipásztori körülmények megismerése nem kis időt igényel.

Utazó misszionáriusok időnkénti látogatása a magyar kolóniákban nagyon költséges és kevés eredménnyel kecsegtet, még a gyors kommunikáció és internet korszakában is.

A külföldön született, illetve ott letelepedett, meghonosodott, idegennyelvű lelkipásztori szolgálatban (nem egyszer kényszerből) elszegődött és magyarul tudó lelkészek már csak kifejezetten

MILLENÁRIS EMLÉKMŰ

Bánhida felett a mészkőből álló Köhgy tetején messziről látható ez az ezredévi szobor. A szárnyát kiterjesztő, vert vörösrézről készült turul-madár 8 méter magas kőtalpaton áll, kiterjesztett szárnyának szélessége 15 méter. Kirándulók gyakran keresik fel, ahonnan pompás panoráma tárul szemük elé.

helyi nyugat-európai főpásztoraik engedélye és megbízása révén vállalnak és vállalhatnak magyar szolgálatot. Az általános paphiány és egyházi helyzet ismeretében viszont a nyugat-európai püspököktől ekkora önzetlenség már alig várható és arra sok hajlandóságot sem mutatnak. Inkább érdekük a jövőbeniek mielőbbi asszimilálása a helyi egyházakban.

Talán azt is jól át kellene gondolni, hogy vajon a Magyarok Világszövetsége és a magyar diplomáciai kirendeltségek mennyire és hogyan tudják vállalni a nyugati magyarok identitásőrzésének politikamentes szolgálatát. Az egyház mellett csak ezeknek van világos átfogó szervezeti hálózata. Valamikor, a 20. század első felében a Szent László Társulat vállalta hasonló jellegű szolgálat támogatását külföldön. Napjainkban a Duna TV szerepe a nyugati magyarok identitásának őrzésében még felbecsülhetetlen, de az máris elmondható, hogy Nyugaton olyanok is hallgatják és nézik ezt az adót, akik magyarul már alig olvasnak és beszélnek, de a nyelvet még értik! Ezen a téren az internet is sok lehetőséget rejt magában és azt igénybe kell venni.

Mint a kánoni joghatósággal nem rendelkező külföldi r. k. magyarok püspöke európai megbízottjának, önkéntes feladataim közé tartozik a nyugat-európai szórványmagyarok és lelkipásztoraik

összefogása és érdekeik egyházi képviselete, mindig szoros egységben dr. Miklósházy Attila S.J. püspökkel, aki – a Kárpát-medence kivételével – világ-raszóli „assistentia spiritualis” megbízatását II. János Pál pápától kapta. Most is ezt teszem, amikor e rangos nemzetközi tanácskozás szíves figyelmét felhívom arra, hogy a nyugat-európai szórvány magyarok a Kárpát-medencében élő magyar nemzet részét alkotják és ezért nem feledkezhetünk meg róluk: Szent István király népe vagyunk mindannyian. Közös egyházi és állami összefogással, esetleg valamiféle kedvezményes hazatelepítési programmal, nyugati magyar állomások (missziók, egyházak) támogatásával, és azok külföldi egyházakkal egyeztetett fenntartásával, közülük talán még sokakat meg is menthetünk nemzetünk javára.

Elhangzott a „Magyarország 2000” konferencián, Esztergom, 2000. január 27-28.

Kínai katolikusok

A jelek szerint a Kínai Népköztársaságban ismét fokozódik a hatósági nyomás a hívőkre. Henan tartományban a közelmúltban legalább 130 evangélikus tartóztatott le. Köztük van három Tajvanban született amerikai állampolgár is, s ebből a Hong-Kongban működő emberjogi központ azt a következtetést vont le, hogy Pekingsz anynyira fontosnak tartja a materialista világnézet hirdetését, illetve a hívők megtérését, hogy esetleges diplomáciai feszültségekről sem riad vissza, ugyanis feltételezhető, hogy az Egyesült Államok tiltakozni fog állampolgárai zaklatása ellen. Hivatalosan azzal indokolták a megtorló intézkedéseket, hogy az őrizetbe vett személyek külföldi szervezetekkel álltak kapcsolatban. Ennek alapján üldözik azokat a katolikusokat is, akik a Szentatyát ismerik el az egyház fejének. Kínában négy millió „hivatalos” katolikus tartanak nyilván 70, Peking által kinevezett püspök vezetése alatt. A Vatikánban viszont legalább 8 millió olyan hívőről tudnak, akik titokban gyakorolják vallásukat és hítek maradtak a pápához. A közelmúltban ellenük is erősödött a hatósági hajsz. Megfélemlítésüket célozza papjaik nyílt üldözése.

A napokban is, valószínűleg besúgásra – a délkelet-kínai Csang-le körzetben egy magánlakásban tartott szentmisén letartóztaták Gaó Jihuát atyát. Noha a körzet „hivatalos” katolikus egyházközségének szövegírója a pap gyors szabadon bocsátására adott hírt, a hívek azóta sem látták.

Gaó Jihuát 1989-ben már két évi kényszer munkatáborra ítélték, mert nem volt hajlandó magáévá tenni a kommunista párt ideológiáját.

M-GY

Aestati hiems

Elszált a nyárnak utolsó viharja, nyílt jegenye szomjassan aza, sárgulva rognak árva kazalok, sárgul a nyírtól róna törpe sarja.

A gép a búzát álmosan hadarja, szíjján suhogva vaskerek forog; unt hő az égből lankatag csorog, s a földet már az őszi érc kavarja.

S az őszi szél is nemsokára nyálja s téül üres marékka kavarog; horgolva üzik csókák, karvalyok.

Múl a szüret, fonnyad a róna tarja; tanyában járja alsós és tarokk; s az élet emléket a hó takarja.

Babits Mihály (1883-1941)

Víz László (Budapest):

A MEGVÁLTÁS DOKUMENTUMA

A torinói Szent Lepel hitelessége

2. befejező rész

A hitelesség tagadói

Szólni kell néhány szót a hitelesség tagadóinak perdöntő, vagy annak látszó érveiről. A hitelesség jónéhány hívének a vizsgálati módszer megbízhatatlansága miatti ellenkezése dacára 1998-ban, az ún. C-14-es radiokarbon kormeghatározó vizsgálatnak vetették alá a szent leplet. A három laboratóriumban – Zürich, Oxford, Tucson – az elvégzett vizsgálatok eredményeként a lepel keletkezésének idejét az 1260 és 1390 közötti évekre adták meg. Ha az eredmény igaz, akkor a lepel nem lehet hiteles, hanem csak ... Tulajdonképpen a mondatot nem lehet befejezni. A család lenne a másik alternatíva, ami azonban teljességgel kizárható. Mert – mint fentebb mondtuk – nem ismer a tudomány sem természetes folyamatot, sem mesterséges eljárást, ami a képmás keletkezésének magyarázata lehetne... És mit kezdünk a többi, kétségen kívül valós és igaz vizsgálati eredménnyel? Tekintsük semmisnek a pollen-analízist, a szemre helyezett *leptonok* felfedezését vagy a lepelbe ködolt három dimenziós információkat csak azért, hogy ne kelljen kétségbe vonni a radiokarbonos kormeghatározó eljárás megbízhatóságát? A C-14-es módszer ugyanis számos esetben produkált – különböző okok miatt – vas-kos téves eredményeket. Walbert Libby fizikus, a módszer kidolgozója, még jóval az 1988 évi vizsgálatok megkezdése előtt tiltakozott az ilyenféle kísérlet ellen, miután a lepel viharos múltja – hosszú utazásai, szükségszerű szennyeződése, súlyos égési sérülései, stb. – miatt jelentősen megváltoztatott az anyag C-14-es széntartalma. Mit kezdünk az írásos emlékekkel, amelyek biztosan régebbiek, mint a C-14-es vizsgálatok által megadott 1260 év, és különösen problematikus az 1260 előtt írott madridi szkülitzés és a budapesti Pray-kódex minősítése, amelyekben a lepel képi ábrázolása is szerepel?

Az öt kontinensen dolgozó lepel-kutatók túlnyomó többsége vissza-autasítja a C-14-es vizsgálatok ellentmondást támasztó eredményeit. Addig is, ameddig a relikvia sorsáért felelős

személyek egyhangú döntése alapján lehetővé válik egy újabb átfogó vizsgálat, elméleti síkon folyik a kutatás a legfontosabb két kérdés felderítése érdekében: mi okozta, illetőleg okozhatta a radiokarbonos kormeghatározás kudarcát, más szóval *hány éves* a lepel, továbbá hogy hogyan keletkezett a *képmás*? Ezek a kutatások – kimondva vagy ki nem mondva – tulajdonképpen azt a kérdést feszegetik: mi történt valójában Jézus sírjában a feltámadást közvetlenül megelőző másodikperc-törédekben? Megválaszolható egyáltalán ez a kérdés?

A hitelesség elméletei

Számos elmélet keletkezett a hitelesség vallóinak táborában a nyilvánvaló logikai ellentmondás feloldására. Vannak, akik egyszerűen egyházellenes magatartással és csalással vádolják a C-14-es vizsgálatokat végző laboratóriumokat. Vannak, akik technikai természetű baklövessel magyarázzák az elfogadhatatlan eredményeket (pl. a mintaanyagok elégtelen tisztítását kifogásolja Leoncio Garza-Valdes). Egy orosz kutató, Dimitrij Kuznyecov, Lenin-díjas fizikus szerint a len-növénynek a kártolás során elpusztuló hancsa kevesebb, míg a fonallá feldolgozott cellulóz rostok több C-14-es szén vesznek fel az asszimilációs folyamat során, ami aztán a cellulóz rostokból szőtt anyagnak a valóságosnál fiatalabb korára enged következtetni (több radioaktív szén = erősebb sugárzás = fiatalabb kor).

A szorgos kutatás, meglehet, számos elméletileg és gyakorlatilag hasznosítható eredményt fog hozni, amelyek bizonyára közelebb visznek bennünket a nyitva maradt kérdések megoldásához. De az is lehet, hogy a képmás keletkezésének és korának problémája örök talány marad. Mert ha a relikvia hiteles, akkor ez a darab anyag jelen volt és „részlet vett” Jézus feltámadásában, ebben a természetfölötti és minden tapasztalaton túli eseményben, melynek lefolyása, az azt kísérő jelenségek és a környezetre gyakorolt hatása kívül esnek az emberi vizsgálódások lehetőségein. Miért gondoljuk, hogy ez a lepel – ha tényleg hiteles! – a feltámadás után is köteles úgy viselkedni, mint egy közönséges vászon-darab? Erre utalt a neves olasz szindológus, amikor egy kérdésre ezzel a paradoxonnal válaszolt: „Minél hitelesebb a lepel, annál nehezebb ezt a hitelességet természettudományos módszerekkel igazolni.”

Mit szól a pápa?

A kérdésben állást foglalt II. János Pál pápa is: 1989. április 28-án afrikai körútra indult és a repülőgépen sajtókonferenciát tartott. Az egyik újságíró kérdésére válaszulva kijelentette, hogy a torinói halotti lepel nem pusztán Krisztus „ikonja”, hanem valóságos relikvia, amely a Megváltó történetiségét, szenvedését és halálát bizonyítja, sőt számos kutató véleménye szerint feltámadását is. Tehát az emberiség Krisztus általi megváltásának szent, és a hívők lelkét méltán megrendítő emléke és dokumentuma. Így érezte ezt az 1998. évi Szentévi több millió torinói zarándoka, akik hódolattal keresték fel a köztisztvisletre kihelyezett leplet, és bizonyára így fogják érezni azokat a milliók is, akik az idei Szentévi fogják meglátogatni a csodálatos relikviát, mely még októberben is látható a torinói székesegyházban. – „Éppen elég fény van ahhoz, hogy lásson az, aki látni akar, – és éppen elég homály, hogy ne lásson az, aki nem akar.” (Pascal) ■

Reformátusok IV. Világtalálkozója Magyarországon

Orbán Viktor miniszterelnök fővénkeisével 2000. június 30. és július 22. között rendezték meg a Magyar Reformátusok IV. Világtalálkozóját. A házigazda és a főszervező szerepét a Dunamelléki Egyházkerület vállalta magára, így a legtöbb feladat és felelősség is Dr. Hegedűs Lóránt püspökre és Pápai Szabó György lelkipásztorra hárult.

A világtalálkozó legfontosabb eseményei is a fővároshoz kötődtek amellett, hogy mind a Tiszántúli Református Egyházkerület központjában, Debrecenben jelentős találkozóokra pl. a Református Kollégium diákjainak világtalálkozó-járakerült sor, és *Bölcskei Gusztáv* püspök beszédei, személyes jelenléte erősítette a „kálvinista Róma”-ként emlegetett erős bástyánk, Debrecen és Hajdú-Bihar megye kézfogását a Királyhágómelléki erdélyi gyülekezetekkel, (*Tökés László* püspökkel), a vajdasági területek reformátusaival *Csete-Szemesi István* püspökkel, a felvidéki magyarokkal, a kárpátaljai testvérekkel, valamint a mintegy negyven, a világ legkülönbözőbb országaiból érkezett gyülekezetek képviselőivel és vendégeivel.

A Magyar Reformátusok Világszövetségének elnöke, *Tökés László* az Üllői úti stadionban megrendezett megnyitótűnepségen a nemzet határmódosítások nélküli egysülésétől beszélt, – a rendezvény fővédnökéeként – elmondta a Ferencvárosi Stadionban összegyűlt több ezres tömeg előtt, hogy az összejövetel jó alkalom arra, hogy a történelemre visszatekintve keresztényen módon tartunk számvetést és önvizsgálatot, küzdjünk megmaradásunkért, amelynek legfőbb eszköze a gyökerek, a források (a nyelv, a kultúra, a hagyományok, a testi és a lelki egység megőrzése) ápolása lehet. Ehhez adnak otthont a megújuló egyházi iskolák, szociális intézmények, amelyeknek képviselői, az ifjúság követői iskoláik zászlai alatt benépesítették a „fradi”-pálya zöld gyepét. *Bánffy György* és *Bitskey Tibor* színművészek hangján a legszebb magyar versek szóltak meg. A IV. Református Világtalálkozó megnyitótűnepsége a Kálvin téri templomhoz kötődött. A nyitótűnepségen ott volt *Göncz Árpád* köztársasági elnök, *Seregély István* egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és *Harmati Béla* evangélikus püspök. A templom előtti árnyas, fás téren avatták fel Kálvin János 2,5 méteres bronzszobrát és tolmácsolást *Ader János*, az országgyűlés elnöke meghívását a Magyar Parlamentben az anyaországi és a határon túli küldötteknek. *Tökés László* Dsida Jenő erdélyi magyar szoltárának Istentől ihletett, gyönyörű, s egyben mozgósító sorait idézte nagyhatású beszédének végén:

„Székelyek, itt a bércek szikla-mellén / üljétek mellém! Magyarok ott a Tisza partján, / magyarok ott a Duna partján, / Magyarok ott a tót hegyek között / s a bácskai szőlőhegyek közt, / üljétek mellém! Magyarok Afrikában, Ázsiában, / Párisban vagy Amerikában, / üljétek mellém! /... Ül ide, gyűlj ide, népem! (Psalmus Hungaricus, VI.)

A Világtalálkozó egyik legfőbb gondolata az egységben megmaradás, a népfogyatkozás megállítása volt. Ezt a célt szolgálta a Református Iskolák konferenciája is. *Takaró Mihály* főgondnok és dr. *Hegedűs Lóránt* püspök nyilatkozataiban és beszédeiben úgy értékelte a világtalálkozót, hogy a magyar reformátusság újrászerveződését élhettük meg nemcsak lelkel, de fizikailag is, megmozdították saját szellemi gyökereinket, aminek jelentőségét talán még nem is tudjuk igazán felmérni, érzékelni. A magyarországi és kárpátmedencei világtalálkozó olyan forrássá vált, amely tápláló, életető vízzé, tengerszemmé válhatott. A víz, az élet vize, amelyről János evan-

géliuma beszél, szimbolikus értelmű, ahol az ígét átjárja a lélek, de élet lakozik, a szomjazó nem szárad ki, az élővíznek folyamai áradnak, hallatta buzdító szavait *Hegedűs Lóránt* püspök a megfáradt arcokat is mutató gyülekezet előtt. Az az üzenet, amely a megmaradást, az ezer éves emlékeztetést időszerűvé tette, összefogta a magyarságot a világ minden részében. „*Elédbe állítom az életet s a halált, válaszd azért az életet*” hangzott a református hitvallás.

A IV. Református Világtalálkozó augusztus 6-án Genfben ért véget, ahol zárónyilatkozattal zárult az eseménysorozat. Ugyancsak a millenniumi hangulatot, megemlékezést szolgálta az Ópusztaszeren megrendezett találkozó, amelyen több ezres tömeg gyűlt össze – hasonlóan a csíksomlyói katolikus gyülekezethez, zarándoklatához. Krisztus születésének 2000. és a magyar államiség 1100 éves évfordulójára elmondhatjuk, „nyelvében és hitében él a nemzet”.

Kincses Kovács Éva

Debrecen, 2000. július 20

Katolikus nagygyűlés Szlovéniában

Először rendezett nagygyűlést Szlovéniában a Katolikusok Világi Tanácsa. Az egyenapos konferencia Ljubljana közepén az ősi Sticna ciszterci apátságban folyt le. A különböző keresztény egyesületek és szövetségek ismertették munkájukat a kultúra, szociális feladatok, lelkipásztorkodás és karitatív tevékenység terén. A munkacsoportokban nyolcszáz-an vettek részt, akik Franc Rode Ljubljana érsek köszöntött, elismerését fejezve ki munkájukért. Ez volt Szlovéniában az első komoly lépés a világiak egyházi szervezeteinek aktivizálására. KNA

Pozitív mérleggel zárt a Vatikán

Jóllehet a szentévi előkészületek miatt jelentősen megnövekedtek a kiadások, az előző évhez képest a bevétel 5,8 százalékos gyarapodást mutat – mondotta Sebastiani érsek, a Szentszék gazdasági prefektusa. A helyi egyházak 41,5 millió márkának megfelelő összeggel támogatták a vatikáni államháztartást. A legnagyobb anyagi segítséggel a német katolikus egyház, majd az Egyesült Államok, Olaszország, Ausztria, Kanada és Dél-Korea katolikus egyházai járultak hozzá a Szentszék költségvetésének pozitív mérlegéhez. A legnagyobb kiadást a 47 nyelven sugárzó Vatikáni Rádió, a négy-millió példányban megjelenő Osservatore Romano, a Vatikáni Könyvtár, valamint a Vatikáni Televízió jelenti. MK

Jó hír Erdélyből. Tíz év alatt húsz újmiséssel gyarapodott a nagyváradi egyházmegye. Ez megfelel *Tempfli József* megyéspüspök elgondolásának, minthogy az egyházmegye fiatalítását jelölt meg egyik főfeladatának.

Csak pénzért ??

A Miskolcon megjelenő Keresztény Élet egy olvasója írja: *Családommal együtt nagy tisztelői vagyunk Mindszenty József hercegprímásnak, akit a XX. század kiemelkedő magyar személyiségének tartunk. Halála után Sopronból, az ültével adta lehetőség szerint, majd évente többször is vittünk virágot sírjára Máriacellbe. Hazahozatala után Esztergomban jártunk sírjánál és meggyünk évente többször is. Megdöbbentő, hogy fizetni kell, ha tisztelegni és imádkozni akar valaki a sírnál. Ez Máriacellben mindig volt. Furcsa, hogy Mindszenty sírjánál csak pénzért lehet imádkozni érte és a hazáért. Hihetetlen!!*

Metz Rezső (Szentendre)

Őszi szántás

Nézd, elvénzik a nyár!

A föld színéről eltűnt a kereszték
Arany sora. Lesült a rét, a tarló.
Szegre került a csorbult kasza, sarló.
A cséplőgép felett porfelhő szármal.
Pórszölt legények futnak szörnyű

zásokkal.

Az asszonyok fején ebédkosárban
Új lisztből készült jószágú kalács van.
A kis gyerekek kezében első szilva.
A gémeskútán porlepett szilva.
Alatta készen áll fehér ökrével
Újan faragott járom-remekével
Az öreg béres. Ajkán halk imádság.
S hol nemrég még arany képék ragyogtak,
Megkezdődik az őszi szántás

Nézd, elvénzik a nyár!...

Harsányi Lajos (1883-1959)

Anyagtörődés miatt több cikket csak későbbi számainkban hozunk.
Cikkiróink elnézését kérjük.

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL NÉMETORSZÁG

ESSEN

Halottaink: Csendes Vilma 2000. május 11-én rövid szenvedés után meghalt Neukirchen-Vluynben. Élt 59 évet. Gyászolják: férje Fidél, fiai Fidél és Csaba, két menyje és három unokája, valamint rokonai, magyar és német ismerősei. Vluynben temették május 18-án.

Farkas Péter 2000. május 12-én meghalt Oberhausen-ben. Élt 23 évet. Gyászolják: özvegy édesanyja, Mária és testvére, Krisztina Claudia családjával, Nagyváradon nagynénje Anna Mária. Temetése Oberhausen-ben ismerősei és barátai körében volt.

Kovacsics Irén 1999. december 30-án meghalt Kaldenhausen-i lakos Lengyelországban. Élt 67 évet. Kaldenhausenben temették. Gyászolják gyermeke valamint rokonai.

Stiegler Géza 2000. augusztus 6-án hunyt el Duisburgban. Élt 75 évet. Gyászolják: felesége Ilona, fiai Károly és István, két menyje, unokái valamint rokonai, jó barátai és a Ruhr-vidéki Magyar Egyházközség. Stiegler Géza egyházközségünk buzgó tagja és a képviselőtestület alelnöke volt. A Magyar szentmisék és a karitatív gyűlések hűséges látogatója volt. Ahol csak tudott mindig segített. A szentségekkel megerősítve csendesen elszenderült. Az egyházközség lelkesze külön is halálát és köszönettel gondol rá és imádkozik érte. Augusztus 14. temették Duisburg-ban.

Dören Andor 2000. augusztus 7-én meghalt Bochumban. Élt 81 évet. Gyászolják: felesége Zsuzsanna, fia Béla, menyje Sonja és négy unokája, mostoha fia, Mihály valamint rokonai, jó barátai és ismerősei. Gyászolja őt a Ruhr-vidéki magyar egyházközség is, amelynek hűséges és mindig segítő tagja volt. A végső szentségeket felvéve Istennel és embertársaival kibékülve adta vissza lelkét teremtetének. Augusztus 15-én temették Duisburgban;

Maria Teheresia Freifrau von Twickel, Havixbeck. **Az örök világosság fényeskedjék nekik!**

KÖLN

Keresztelés: Augusztus 19-én keresztelték a Mindszenty Ház kápolnájában **Mán Lara Anabell**, M. Romeo és Mosoni Éva kislányát. Szeretettel gratulálunk a szülőknek és kívánjuk Isten áldását a család életére.

Halottunk: július 30-án életének 89-ében elhunyt **dr. Meleghy Gyula** Bergisch Gladbach-i magyar testvérünk. Temetése augusztus 4-én volt de. 11 órakor a helyi temetőben. Nyugodjék békében és nyerje el Urunknál az örök életet!

MÜNCHEN

Keresztes: Annika Chiara, E. Csaba és Rittberger Nóra kislánya június 12-én valamint **Herteg Viktória Renata**, H. Julius és Renata Tünde kislánya június 25-én részesültek a keresztség szentségében.

Halottaink: **Pataky József** 94 éves korában hunyt el, temetése június 21-én a müncheni Nordfriedhofban volt;

Augusztus 11-én hunyt el váratlanul Münchenben **Balogh Attila**, zenekadémiai tanár, 65 éves korában. Hegedű szóló játékkal gyakran kísérte a hatvanas években a Kastli gimnázium néptánc csoportjának szereplései is. Gyászolják: fia, Benedek, testvérei: Zoltán és Kőlcze Ferencné (Éva néni) tanítványai és barátai.

A végteleül szerető és irtalmas Isten részesítse őt az örök boldogságban.

MÜNSTER

Konrád Magdolna Gütersloh-i hívünk július 20-án ünnepelte 90. születésnapját. A jó Isten áldását, sok örömet, boldogságot és egészséget kívánunk neki. Isten éltesse sokáig!

Az „Élet könyvből” c. rovatunk folytatását, helyhiány miatt, következő számunkban hozzuk!

A szerkesztőség

Halottunk: Augusztus 18-án hosszú betegség után elhunyt **Kis Imre** műnsteri hívünk, akit augusztus 23-án Schabdettenben helyeztek örök nyugalomra. **Adj Uram örök nyugodalmat és az örök világosság fényeskedjék neki. Kérünk vigasztalást a gyászoló családnak.**

STUTTGART

Keresztelések: **Turu André**, T. László és Drozlik Alexandra kislája, 2000. július 1-én, Gelchingenben; Szabó Endre és Embacher Erika kislát **Robert**-et keresztelték július 2-án.

Házasság: Örök hűséget fogadtak egymásnak: **Seidemann Joachim** és **Prascak Monika**, június 10-én Stuttgart-Vaihingenben; **Turu László** és **Drozlik Alexandra** július 1-én Gchingenben. **Isten áldása és segítsége kísérje életüket.**

Halottunk: **Muth Eduárd**, misszióknk Eisingen-i csoportjának hosszú éveken át hűséges tagja, életének 72. évében június 30-án elhunyt. Temetése szűk családi körben Magyarországon volt. **Az örök világosság fényeskedjen neki!**

Dr. Bácsváry Robert SJ †

életének 78-ik, szerzetességének 50. és papságának 42. évében, szeptember 13-án hazatért Teremtőjéhez. Született 1922 november 10-én Budapest. Erzségti után az egyetem építészeti fakultásán szerzett diplomát. Ezután lépett be a jezsuita rend horvátországi tartományába 1958 szeptember 7-én Zágrábban. Több mint 30 éve működött Münchenben, gyakran látott sikeres lelkigyakorlatot fiataloknak is. Temetése szeptember 19-én a Pullach-i Jezsuita rendi temetőben, utána requiemet mutattak be a Szentlélek plébániatemplomban lelki üdvéért. Gyászolják az „Ignaciushaus” szerzetes testvérei és magyar paptestvérei.

Magyar Ferenc †

Solymári otthonában 2000. július 13-án elhunyt az „Új Ember” ny. felelős szerkesztője.

A felvidéki Ipolygálsán született 1916 január 11-én. Losoncon érettségizett, majd bekapcsolódott a szlovákiai magyar katolikus ifjúsági egyesület munkájába. Idővel annak központi titkára lett Rozsnyón. Itt jelentek meg első írásai. 1939-ben Budapestre került a KALOT sajtótitkára lett. Észak-Erdély visszacsatolását követően népfőiskolai igazgató volt Csíksomlyón. 1947-ben lett az Új Ember munkatársa, 1971-ben felelős szerkesztője. Ezt a tisztségét nyugalomba vonulásáig töltötte be. 1983-tól a Magyar Kurírnak, a Teológia és a Vigilia folyóiratnak felelős kiadója.

1980-ban ő szervezte meg és vezette a Magyar Katolikus Püspöki Kar Sajtóirodáját. 1986-ban a Munka Erdemrend arany fokozatával tüntették ki. Gyászolja felesége, 7 gyermeke, 16 unokája és két dédunokája. A gyászszertartás július 29-én volt a solymári plébániatemplomban.

Magyar Kurír

Felhívás!

Sörös Csabika, temerini (Déldvidék) 7 éves kislány szemének megmentésére kérjük jóindulatú honfitársaink segítségét. Ha összefogunk, Csabika szemét megoperálják Moszkvában. Az operáció költségei kb. 7.500,- DM. Az adományokat a müncheni Magyar Caritas Szolgálat e.V. kontójára - Postbank München, Konto-Nr.: 3426800, BLZ: 700 100 80- „Csabika” jelírege kérjük. Adókedvezményes nyugtát minden adakozónak kiállítunk. Halás köszönettel.

Gombár János (München)

Czupy Bálintról - születése századik évfordulóján

Szeptember 20-án lett volna száz éves Czupy Bálint, a nyugati magyar kereszténység demokrata emigráció jelentős alakjainak egyike, a Szabad Európa Rádió nevezetes agrárszerkesztője és München magyarjainak népszerű „Bálint bácsi”-ja. Huszonégy évig élt a bajor fővárosban. Megbecsülés és szeretet vette körül. Buzgó katolikus volt, szerény, csendes, megfontolt, nemzeti felfogású férfi, aki életét a magyar parasztság ügyének szentelte és utolsó pillanatig – szóban, írásban, cselekedetben – annak szolgálatát vállalta.

Egy nappal előttem, 1951. augusztus 28-án érkezett Münchenbe, mindketten azzal a szándékkal, hogy az amerikaiak által szervezett Szabad Európa Rádió munkájában részt vegyünk és a Kárpát-medencében élő magyarokat a közeli és távoli világban történő eseményekről tájékoztassuk, azokban eligazítsuk, a szovjet és kommunista tájékoztatási monopóliumot megtörjük és ébren tartjuk annak reményét, hogy semmilyen önkényuralom nem tarthat örökké. Érdeklődésünk, munkánk és kapcsolataink különbözősége folytán nem tartoztam szűkebb társaságához, de viszonyunk szívvelyes és baráti volt. Tisztelettel töltött el, hogy paraszti mivoltához mindvégig hűséges maradt, polgári divatoknak nem hódolt be, ízes magyar beszédét nem hagyta el és vele született egészséges humora sem fakult meg a nyugati világban.

Czupy Bálint 1900. szeptember 20-án született a Sopron megyei Völcséjen. Az elemi iskola elvégzése után a kis családi birtokon dolgozott, majd később 18 holdon gazdálkodott. Jöszű, érdeklődő és tanulmányi fiatalemberként nemcsak saját sorsa és jövője foglalkoztatta, de a magyar kisbir-

Millenniumi ünnep Bernben

A berni Magyar Nagykövetség a berni magyarokkal augusztus 20-án egész napos ünnepet rendezett. Az ünnepen több mint 3000-en vettek részt.

A délutáni műsort **Dr. Schmitt Pál**, a Magyar Köztársaság svájci nagykövete nyitotta meg a sportcsarnokban 1500 ember jelenlétében. **Adolf Ogi**, a Svájci Államszövetség elnöke magyarul is üdvözölte a közönséget. A Budapesti Akadémiai Zenekar Bartók Béla: Diverzimentóját játszotta. A genfi Polyhymnia női kórus Bartók és Kodály műveit énekelte. Fellépett a jászapáti Hétszín-virág és a berni Figurás tánccsoport. S végül a **Benko Dixiland Band** (Budapest) szórakoztatta a közönséget.

Az Ökumenikus istentiszteleten **Mehrlé Tamás** professzor atya üdvözölte a jelenlévőket. **Péter Iván** tiszteletes hirdette az ígét és két társával úrvacsorát osztott. A svájci magyar katolikus papok P. Cserhádi Ferenc Kálmán vezetésével koncelebráltak. **Golarits István** orgonált. A zürichi Ökumenikus kórus és **Mikes Ibolya** énekelte.

A sportcsarnokot körül vevő terepen **Bajnok Ildikó** és **Holzer Zsuzsa** az óvodás korú gyerekekkel foglalkoztak, a nagybakkal a cserkészek játszottak, futballoztak. Sátrak sokaságában élveztek egész nap a svájci és magyar ízeket, lángosokat és réteseket.

A tombola főnyereménye egy autó volt. A 2. és 3. nyeremény egy-egy repülőjegy. A csarnok kisebb termeiben magyar és svájci kisparosok, művészek munkáiban gyönyörködhattunk. A vásáros sátrakban népművészeti ruhákat, párnákat, terítőket is vásárolhattunk.

Az emberek boldogan vonultak egyik helyről a másikra, miközben régi ismerőseikkel találkoztak és nagy örömmel üdvözölték, ölelték meg egymást.

P. Cserhádi Ferenc Kálmán OFM

tokos parasztság helyzete is, figyelemmel kísérve annak alakulását és további jövőjét. Bekapcsolódott a harmincas és negyvenes évek keresztény és nemzeti szellemű megújulási és reformtörekvéseibe. 1941-ben részt vett a Magyar Parasztszövetség megalapításában, tagja lett annak megyei vezetőségének, majd bekapcsolódott a Független Kisgazdapárt és alakuló kereszténydemokrata mozgalom munkájába.

A második világháború befejezése után kisgazdapárti tagja lett az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek, majd az 1945 november eleji választásokon a Győr-Moson-Sopron-i választókerületben országgyűlési képviselővé választották. A Független Kisgazdapárt-ban megyei elnökként és az országos vezetőség tagjaként tevékenykedett, de kereszténydemokrata programmal, mivel egy ilyen pártot még nem engedélyeztek. Parlamenti működésében a demokrácia és a paraszti értékek védelmezőjeként lépett fel, aminek következtében nem volt meglepő, hogy hamarosan szembe került a mind hódítóbb szándékú és törekvő kommunistákkal. Azután, hogy Nagy Ferenc miniszterelnök elhagyta az országot és lemondott kormányfői tisztéről, Czupy Bálint is Nyugatra távozott. Ez 1947 júniusában még viszonylag könnyen ment, hiszen falujától nem messze volt a határ, ámbr még Ausztria szovjet zónáján túl kellett jutnia. Azután, hogy 1955-ben az oroszok kivonultak, egy alkalommal kiment a határra és egy magasabban fekvő pontról benézett Völcséjbe.)

Először Ausztriában élt, 1948-ban áttepedett Belgiumba, majd 1949-ben Franciaországba. Párizsban részt vett az akkor ott eléggé eleven emigrációs politikai életben, tagja lett a New Yorkban szervezett Magyar Nemzeti Bizottmánynak és közreműködött a kereszténydemokrata elvek képviselésére alakult Magyar Keresztény Népmozgalom megalapításában. Franciaországban érte a meghívás, hogy vállaljon állást a Szabad Európa Rádió 1951 nyarán kezdődő müncheni tevékenységében.

Ez a műsor a legjobbak és leghallgatottabbak közé tartozott. Gyorsan terjedt a híre és Czupy rádiós álneve, a „Bálint gazda” az egész országban ismertté vált. Hírei rádiós személyiséggé lett. Saját műsorában (és később a Parasztnépfőiskola című műsorában is), valamint a napi kommentároknak és hírmagyarázatoknak bírálta a kommunisták agrárterveit, elítélvén a parasztságot megalázó és nyomorító törekvéseket, az egyéni és csoportos üldözési hadjáratokat, a kolhozosítást, az ún. Kulákpereket, a mezőgazdaság és a vidék tönkretételét. Egy Veres Péterről szóló írást a Látóhatár is közölte. Az 56-os forradalom napján Budapestre utazott, Mindszenty Biboros is fogadta. A forradalom után az az öröm érte, hogy sikerült feleségének, lányának és fiának Münchenbe jutnia, ezzel a családnak egyesülnie.

1967 szeptember végén nyugalomba vonult, de külső munkatársként még hét és fél évig folytatta munkáját szülőföldje és a magyar parasztság érdekében. 1975 április 17-én halt meg. Sajnos a kommunista önkényuralom összeomlását és az ország felzabálását már nem érthette meg az a tiszta szívű, nemes gondolkodású, népéhez mindvégig hű és fáradhatatlanul dolgozó magyar hazafi.

Borbándi Gyula

MEGHÍVÓ

Kedves honfitársak, mulassunk együtt!
November 11-én (szombaton) 18 órára Dinslakenbe bálba hívjuk Önt kedves családjával, ismerőseivel. A „Pacsirta” zenekar” szolgáltatja a zenét, magyaros ételek, hideg büfé és magyar italok várják a mulatózókat. Belépődíj DM 15,-

Cím: 46537 DINSLAKEN, Volkspark, Augustastr. 20.

Jelenkezni lehet a következő címen:
Dörr Erzsébet, Tel./Fax: 0203/78 45 87

Lázók Ferenc, Tel.: 0206/454 66 8

MEGHÍVÓ!

„Az első király” Jelenetek SZENT ISTVÁN király életéből. Az Esztergomi Ferencs Gimnázium *Franka Színköre* Géza halálától 997-től 1038-ig, István haláláig 12 jelenetben 70 percben elevenítik fel az ezer évvel ezelőtti történeteket, szent királyunk életét a következő helyeken és időpontokban

2000 október 21-én 19 ó. Lausanne-ban a Notre Dame templom kulturtermében, rue Valentin 9; 2000 okt. 22-én 11 ó.-kor Zürichben a Szent Antal plébánia kulturtermében (a 10.15-kor kezdődő magyar mise után), Minervastrasse és Klosterbach kereszteződés; 2000 okt. 22-én, vasárnap, 17 órákor Bernben a Rietondában, Sulgeneckerstrasse 13. (Dreifaltigkeitskirche Areal) az október 23-i ünnepély keretében.

A diákok és rendezők szeretettel várják a kedves testvéreket.

P. Kálmán Ferenc Cserháti OFM (Bern)
Röm.Kath. Ungarmission
Rainmatt 13.CH-3001 BERN
Telefon u. fax 030/361 51 42.

MEGHÍVÓ

TOLLAS TIBOR EMLÉKÉRE

Nagybarca Község Önkormányzata és a „Kecskési Tollas Tibor Emlékére” Alapítvány Nagybarcában **MILLENEUMI NAP**-ot rendez 2000 október 21-én. Az ünnepi program 9 h-kor kezdődik Tollas Tibor sírja koszorúzásával, folytatódik ünnepi istentisztelettel, emléktábla koszorúzással, a milleneumi zászló átadásával, a Tollas Tibor Emlékház és kiállítás megnyitásával többek között.

Szeretettel várjuk!

(Telefon: 0036-48-344-301)

ÚJONNAN MEGJELENT MAGYAR DALOK!

Adi Pop: „**VÉRZŐ HAZÁDBÓL**” címmel, 56-os magyarok számára készült CD, minden idegenben élő magyarnak csodálatos élmény. Meghallgatása során a hallgatónak felelevenedik a forradalom, az azt követő menekülés, az új haza, a honvágy. És az eredmény a mai napig, „Mindegy, hogy mire vitted- és hová haladtál, a végén mégis csak magyar maradtál”. Biztos vagyok benne, hogy ezek a valóságból merített szívhez szóló, mély érzelmelekkel telt dalok, mint „A FORRADALMÁR HALÁLÁ”, a „**VÉRZŐ HAZÁDBÓL**” vagy „A JÖVŐ GYERMEKE” egy jó magyar szeméből kicsalja még a könnyet is. **20,- DM** borítékban, azonnal küldjük a CD-t.

UNGARÓBLUES MUSIK VERLAG:
Éva Jággi, Friedberg Str. 8,
CH-3380 WANGEN an der AARE

Személyes horoszkópját tudományosan kidolgozva, de érthető nyelven fogalmazva, (csak a születési hely, születésnap és a születés pontos időpontja szükséges) elkészíti Magyar Gézáné, H-9023 Győr, Ifjúság-kr. 34. X. e. 59.a., Magyarország.

Telefon: 0036-96-410-076
Díj: 300,00 DM személyenként.

MAGYAR BOROK, PÁLINKÁK

NAGY VÁLASZTEKBN!
Olcso áron raktárról - kérje árlistánkat!
JOSEF UDVARHELYI, Tel.: (0911) 4 72 01 50.
KEPLERSTR. 2, D-90478 NÜRNBERG

„TÉTÉNY” Ungarische Spezialitäten

Kreimayrstr. 26 - 80335 München
Telefon: (089) 1 29 63 93.

Szürkebarát	DM
Tokaji Hárslevelű	7,80
Chardonnay	8,60
Villányi Rosé, Kékóportó	6,90
Villányi Kékfrankos	8,80
Hajosi Cabernet	10,50
Villányi Couvee	15,50
Egri Bikavér	18,50
Tokaji Szamorodni	8,60
Tokaji Asszú 3 putnyos	12,50
Tokaji Asszú 4 putnyos	20,-
Unikum	23,-
Cseresznyepálinka	29,-
Barackpálinka	1 liter 31,-
Tarhonya, kocka, csernátészta	1 liter 31,-
Májás-, véres hurka, disznósajt	1 kg 7,-
Tokaszalonna	15,-
Házi kolbász	17,-
Száraz kolbász	1 kg 25,-

Dr. Schulte – Dr. Frohlinde, ügyvédi tanácsadás
minden jogi kérdésben.
Schwarz Annemarie, hites tolmács és fordító
német / magyar nyelven.
Tel.: 0211/44 22 40, Fax: 0211/44 28 16

SZABÓ VALÉRIA
ügyvéd és hiteles fordító német/magyar nyelven
Telefon: 07131-68823
Fax: 07131-84023

Személy és áru fuvarozás Magyarországra.
Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. Telefon: D-0049-07034-62580.

Budán közel a várhoz és a metróhoz, modern garzonlakás hazalátogatóknak kiadó. Telefon: (CH) 01 341 46 24 vagy 091 743 20 34.

Budai kertes villában újonnan kialakított kétszobás ill. másfél szobás, bútorozott komfortos lakások kiadók 40 DM/lakás, naponta. Parkolás zárt kertben, Tel.: 00-36 12 02 30 25.

ERDÉLYBE utazás luxus-kisbusszal kívánt helységekre. Ideális nyugdíjasoknak és utazóknak sok csomaggal. Utazás Bükre, Hévíz-vagy Budapestre. München: (D) Telefon/Fax: 089/69 99 85, 089/67 05 618 v. 0172/84 25 288.

Budapestben, az Andrássy úton, az Operánál felújított, csendes, másfél szobás lakás hazalátogatóknak kiadó. Tel.: (D) 0049/89/937-888.

Európaiak, tengerentúliak társközzvetítése: H-1074 Budapest, Csengery u. 23. Telefon/Fax: (H) 0036-1-341 59 55.

Eladó a Hungáriaring-től 15 km-re, egy 215 nm-es egy szintes ház (öt szoba, két konyha, két fürdőszoba, garázs, pince és vegyes tüzelésű kazán, parkosított udvar) 720 nm-es telekkel. Irányár: 175.000 DM. Telefon: (H) 0036-28-403 586 este 20 óra után.

PANNONHALMÁN, 98 nm-es, 3,5 szobás, nagy balkonos, riasztó, – parabola – automata szűnyogháló, egyedi vízlágyító, gáz, telefon, automatikus garázsajtó, teljesen felújított társas ház eladó pihenőkerttel, padlással. Ára 95,- ezer DM. Telefon: (D) 06/96/471 638 (csak magyarul).

Budapestben, Hűvösvölgyön 5 szobás, kertes, családi ház 2 garázzsal hosszú távra igényeseknek kiadó. Telefon: (H) 0036-1-2092782 (Kovácsné).

Eladó Pécs belvárosában egy 1 szoba-konyhás, gáztűtéses, hátrési tulajdon. Érdeklődni: (H) -72-354-401 vagy (D) 30-971 21 37 este.

Szent Márton püspök élete
Dr. Szabó József új videofilmje,
Márton, Krisztus Katonája
30 perc VHS-PAL
Ára 25,- DM
Megrendelhető kiadóhivatalunknál.

BEATRIX PANZIÓ H-1021 Budapest, Szécher út 3. Tel./Fax: 0036-1-3943-730 és telefon 0036-1-2750-550. Szeretettel várjuk családias panzióinkban, zöldövezetben, de közel a centrumhoz. Szállodai színvonal – zárt autóparkoló.

Sopronban, a Löwerekben, 3600 m² telken, 5 szobás ház eladó. A 154 m² területű lakóház, a kert közepén helyezkedik el. Érdeklődni lehet az Esztergom-Budapest-i Főegyházmegye vagyonkezelőjénél, Spányi Antal püspök úrnál, Budapest, I. ker. Uri u. 62. Primási Palota.
Telefon: 0036-1- 202 5611

Arany ősz a Balatonnál

A szálloda **Siófok** központjában, mégis csendes természeti környezetben található, közvetlenül a vízparton. Kétágyas, pótágyazható (családok részére egybenyitható), zuhanyozó/WC-s, erkélyes szobák állnak a vendégek rendelkezésére telefonnal, rádióval, hűtőszekrénnel. A zárt park, a homokos – fűkózosan mélyülő – partszakasz ideális körülményeket biztosít a kikapcsolódáshoz, pihenéshez a kisgyermekes családok részére is.

Az árak:

Szeptember 16-ig 35,- DM/fő/nap reggelivel csoportoknak 30,- DM/fő/nap reggelivel 1 hét félpanz. 238,- DM/fő
Szept.16-okt.08-ig 24,-DM/fő/nap reggelivel csoportoknak 20,- DM/fő/nap reggelivel 1 hét félpanz. 182,- DM/fő
Szobafoglalás:

Azúr Utazási Iroda, H-86 Siófok, Vitorlás u.11.

Telefon/fax: 0036/84/312-652

Bécsben élő özvasszony, 170/70, szívesen megismerkedne hozzá illő személlyel, aki szeretet után vágyik. Válaszát „Bécs” jeligré a kiadóhivatalba küldeni.

Több éve Németországban dolgozó, 46 éves, józan életvitelű, fairpai mérnök szegedről – komoly szándékkal – megismerne magára, környezetére igényes hölgyt. Levelet a szerkesztőségbe „**Würzburg**” jeligré kérem.

45 éves, nyugaton élő, csinosnak mondott, állatok, sportot, természetet, olvasást, társaságot szerető nő, egy 17 éves problémamentes fiú gyermekkel, keresi korban hozzá illő, hasonló érdeklődésű férfi ismeretséget. Gyermek nem akadály. „**Még nem késő egy közös jövőt felépíteni**” jeligré a válaszokat kérem a szerkesztőségbe.

A HIRDETESEK SZÖVEGÉÉRT, STÍLUSÁÉRT A SZERKESZTŐSÉG nem felel!

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK

ANGLIA
London: Rev. Mgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8Le,
Telefon: 0044/81/992 20 54

AUSZTRIA
Bécs: Ft. Hegyi György, Ung.Röm.Kath. Seel-sorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien,
Telefon: 0043/1/526 49 72

Pázmányum, Rector Veres Árpád, szentmise: minden Szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmann-gasse 14, **Telefon: 0043-1-317-36-56,**

Burgenland/Alsóőrött: Pfarramt Unterwart, Ft. Dr. Galambos Ireneus OSB,
Telefon: 0043/ 33/527 108

Grác: szentmise minden vasárnap d.e. 10 órákor Griesplatz 30. sz. alatt a Welsche-Kircheben, Schönau Gürtel 41, Ugrí Mihály gondnok,
Tel.:0043/316/68 35 08;

Linz: Misézóhelyek: Linz, Wels. Érdekl.: Ft. Szabó Ernő, Senefelder Str.6., A-4020 Linz,
Tel.:0043/732/342-586

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 h-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str.135, változó dátummal. Érdeklődni: Schwarz Mária,
Telefon: 0043/662/820 139

BELGIUM
Brüsszel: Ft. Gödölle Márton, Mission Catholique Hongroise, rue de l'Arbre Benit 123, B-1050 Bruxelles/XL/
Telefon/fax: 0032/2/64 85 336,

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Amonier Hongroise, Rue des Anglais 33., B-4000 Liege, **Telefon: 0032/ 4/22 33 910**

DÁNIA: P. Horváth Kálmán SJ főlelkész, Stenosgade 4, DK-1616 København,
Telefon: 0045/31/2185 88

FRANCIAORSZÁG
Párizs: P. Dr. Ruzsik Vilmos CM, Ft. Molnár

Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS,
Telefon.: 0033/1/42086170

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon,
Telefon: 0033/7/850 16 36

NORVÉGIA: P. Teres Gusztáv SJ, Munkerud-veien, 52, N-1165 Oslo, **Tel./fax.: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG
Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma,
Telefon: 0039/06/684-261

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm Katholische Ungar-Mission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, **Tel.: 0041/1/362 33 03**
Bern: Ft. P. Cserháti Ferenc Kálmán OFM, Röm. Kath. Ungar-Mission, Rainmattstr. 18, CH-3001 Bern, **Telefon: 0041/31/381 61 42**

Genf: Ft. Mátyás Imre, Minden hó 1. és 3-ik vasárnapján, **Telefon: 00 41/21/64.78 678**

Lausanne: Ft. Mátyás Imre, Szentmise minden hó 2.11.4-ik vasárnap. **Tel.: 00 41/21/6478 678**

Fribourg: Ft. P. Dehrle Tamás OP, főlelkész, szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30, az **Orsolyiták** templomában, (rue de Lausanne).Tel.: 0041/26/32 26 097.

HIRDETŐINK FIGYELMÉBE !

Befizetéseket és átutalásokat postacsek-kontóinkra kérünk! Kath. Ungarn-Seelsorge München – Sonderkonto: Postbank München, Konto-Nr.: 606 50-803, BLZ 700 100 80.

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Magyar Katolikus Főlelkészeg
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45 / 5 43 81 47
(Ungarische Delegation)

Felölös kiadó:
a Magyar Katolikus Főlelkészeg
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felölös szerkesztő Fejös Ottó
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ramsay Győző,
Szamosi József (olvasó és tördölös szerkesztő) és Vincze András.

Redaktion und Herausgeber:
Ungarische Katholische Delegation
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88

Telefax: (089) 5 32 82 45 / 5 43 81 47
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Verantw. Redakteur: Ottó Fejös
Abonnement: DM 30,— pro Jahr und nach Übersee mit Luftpost DM 45,—

ELŐFIZETÉS:
Az életünket a helyi magyar lelkesek terjesztik,
ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkes,

oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 3,00 DM
Előfizetési ár egy évre DM 30,—
vagy ennek megfelelő valuta.
Tengerentúlról légipostával DM 45,—
Lapzárta minden hónap 10-én.
Hirdetéseket csak 10-ik fogadunk el.

Postbank München:
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
Katholische Ungarnseelsorge,
Sonderkonto „Életünk”,
Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: Életünk
Druck: AMPER DRUCK GmbH
WERBE-DRUCK Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11, 82256 Fürstenfeldbruck
Tel. (0 81 41) 61 01 20
Fax (0 81 41) 60 01 28

Református istentisztelet Münchenben a hó. minden 2. és 4. vasárnapján, 11 órákor, Reisinger Str. 11

● **HIRDETŐINK FIGYELMÉBE!** ●
Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk!

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBN

Hirdetési díjak 1996 január 1-től:

Apró-, házassági-, általános hirdetés	DM
ára soronként (kb. 40 betű)	7,—
Jelige portóval	7,—
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Üzleti-, nyereséges hirdetések soronként	10,—
nagybetűs (kétsoros) sor	20,—
kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Egymásutáni háromszori hirdetés esetén	10 % kedvezmény
Egymásutáni hatszori hirdetés esetén	20 % kedvezmény
Egy évi hirdetés esetén	25 % kedvezmény.
Hirdetések határideje minden hónap 10-e, befizetve!	

AMERIKAI ÉS KANADAI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE !

Az ÉLETÜNK előfizethető Münchenben a kiadó-nál! Előfizetési ár egy évre 50,- US \$ (díj 35,-US \$ + portó 15,- US \$). Kérjük szíveskedjenek a fenti címre küldeni a csekket. A lapot továbbra is Münchenből postázzuk.

Beilagenhinweis: Zu dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHÖZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

MAGYARORSZÁGI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizethető Magyarországon az OTP Bank Budapest VIII. ker. Körzeti fiók: 11773085-07063558, t.a. 973080706355 számú kontójára, Fejös Ottó néven. Évi előfizetés híveknél: 2000. Ft.; lelkeseknek öt intenciós testimonium a kiadóhivatal címére.

Kérjük, a befizetésnél NEVÉT feltüntetni szíveskedjék, különben a kontón csak az összeg jelenik meg.